

Chambre des Représentants

SESSION 1e 5-1966

21 OCTOBRE 1966

PROJET DE LOI

portant approbation de la Convention entre la Belgique et la Suède tendant à éviter les doubles impositions et à régler certaines autres questions en matière d'impôts sur les revenus et sur la fortune, signée à Bruxelles le 2 juillet 1965.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le Gouvernement soumet aujourd'hui à votre approbation la Convention conclue le 2 juillet 1965 entre la Belgique et la Suède dans le but, d'une part, d'éviter les doubles impositions et, d'autre part, d'organiser une assistance administrative réciproque en vue de l'établissement et du recouvrement des impôts sur les revenus et sur la fortune.

Cette convention doit se substituer à la Convention tendant aux mêmes fins signée le 10e avril 1953 et approuvée par la loi du 30 décembre 1953 (*Moniteur belge* du 17 janvier 1954), dont certaines dispositions avaient été rendues caduques ou incertaines ensuite de l'entrée en vigueur de la loi du 20 novembre 1962 portant réforme des impôts sur les revenus.

Plutôt que de se limiter à une adaptation de la Convention existante, il a été jugé préférable de rédiger un instrument nouveau s'inspirant autant que possible, du modèle établi par le Comité fiscal de l'organisation de coopération et de développement économiques (O. C. D. E.).

C'est le premier accord de l'espèce soumis à l'approbation du Parlement, qui s'inspire étroitement, pour le fond et pour la forme, de la convention-type de l'O. C. D. E. Celle-ci est le fruit des travaux accomplis pendant plusieurs années par le Comité fiscal institué en mars 1956 et composé d'experts appartenant pour la plupart aux administrations fiscales des Etats membres. Accompagnée de commentaires détaillés, la convention-type a été diffusée par les soins de l'O. C. D. E. en 1963, sous la cote C (63) 87.

Conformément à la recommandation du Conseil de l'O. C. D. E. et à la pratique suivie par d'autres Etats, la

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1965-1966

21 OKTOBER 1966

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen België en Zweden ter voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegheden inzake inkomsten- en vermogensbelastingen, ondertekend te Brussel op 2 juli 1965.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De Regering orderwerpt vandaag aan uw goedkeuring de op 2 juli 1965 tussen België en Zweden gesloten Overeenkoms die tot doel heeft, eensdeels, dubbele belasting te voorkomen en anderdeels, een wederzijdse administratieve bijstand in te stellen voor de vestiging en de invordering van belastingen van inkomen en van vermogen,

Deze Overeenkoms moet de plaats innemen van de Overeenkomst die met hetzelfde doel op 1 april 1953 ondertekend en door de wet van 30 december 1953 (*Belgisch Staatsblad* van 17 januari 1954), goedgekeurd werd, maar waarvan sommige bepalingen gebrekbaar of onzeker waren geworden ten gevolge van de inwerkingtreding van de wet van 20 november 1962 houdende hervorming van de inkomstenbelastingen.

Eerder dan zich te beperken tot een aanpassing van de bestaande Overeenkomst, werd het verkieslijk geacht een nieuw verdrag op te stellen zo getrouw mogelijk volgens het model-verdrag dat werd opgemaakt door het Fiscaal Comité van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (O. E. S. O.).

Het akkoord dat aan de goedkeuring van het Parlement wordt voorgelegd, is het eerste van die aard dat naar de grond zowel als naar de vorm nauw uansluit bij het model-verdrag van de O. E. S. O. Dit model-verdrag is de vrucht van jarenlange werkzaamheden van het Fiscaal Comité, dat in maart 1956 werd gevormd uit experten die meestal behoren tot de fiscale administraties van de Lid-Staten. Het model-verdrag, met een uitvoerige commentaar erbij, werd in 1963 door de zorg van de O. E. S. O. verspreid, onder het nummerteken C (63) 87.

Overeenkomstig de aanbeveling van de Raad van de O. E. S. O. en de door andere Staten aangenomen gewoonte,

Belgique s'inspire dorénavant dans toute la mesure du possible, de la convention-type pour l'élaboration d'accords bilatéraux avec des pays membres de cette organisation et même avec d'autres pays. Cette conception facilite la mise au point de nouveaux accords puisqu'on part d'un projet dont la portée est déjà connue et généralement acceptée par le partenaire. Elle permet aussi de faire un pas important dans la voie de l'harmonisation des conventions de l'espèce conclues par notre pays, ce qui ne peut que faciliter la compréhension et l'application de ces accords, tant par les services d'exécution que par les contribuables.

On s'est néanmoins écarté du modèle lorsque la chose a été jugée nécessaire, pour tenir compte des problèmes spéciaux qui se posent dans les relations belgo-suédoises, en raison notamment des particularités des systèmes fiscaux des deux Etats.

La convention nouvelle peut être subdivisée en cinq parties qui traitent successivement:

- du champ d'application de la Convention (articles 1 et 2);
- des principales notions qui se rencontrent dans la Convention (articles 3 à 5);
- de l'élimination des doubles impositions sur les revenus et sur la fortune (articles 6 à 23);
- de l'assistance administrative réciproque en vue de l'établissement et du recouvrement des impôts visés par la Convention (articles 26 et 27);
- de questions diverses relatives aux impôts visés par la Convention (articles 24, 25 et 28 à 30).

I. - CHAMP D'APPLICATION DE LA CONVENTION.

(Articles 1 et 2.)

Les articles 1 et 2 délimitent respectivement, au regard des personnes et des impôts, le champ d'application de la Convention. La Convention s'appliquera aussi aux impôts identiques ou analogues à ceux existant actuellement, qui seraient instaurés dans l'un ou l'autre des deux pays après la signature de la Convention.

Le cas échéant, les autorités compétentes pourront adapter certaines règles d'application de la Convention, dans le cas où la législation fiscale de l'un des Etats contractants subirait des modifications n'affectant pas ses principes généraux ou encore dans l'éventualité, où la Convention devrait sortir ses effets au regard d'impôts nouveaux. Une telle adaptation -qui présentera généralement un caractère urgent - pourra s'effectuer par voie d'accord en forme simplifiée, passée entre les Gouvernements des Etats contractants.

Cette procédure permettra au Gouvernement de régler, dans l'esprit de la Convention, les problèmes techniques ou administratifs d'exécution qui pourraient se présenter dans les éventualités susvisées. Bien entendu, elle ne dispense pas le Gouvernement de soumettre à l'assentiment des Chambres, conformément à l'article 68 de la Constitution, tout accord complémentaire qui comporterait des dispositions pouvant prélever l'Estat, lier individuellement des Belges ou déroger à la législation nationale dans une mesure non prévue par la Convention même.

volgt België voortaan voor zo ver dit mogelijk is het model-verdrag bij de opstelling van bilaterale akkoorden met Lid-Staten aan de organisatie en zelfs met andere landen. Daardoor komen nieuwe akkoorden gemakkelijker tot stand aangezien men uitgaat van een ontwerp waarvan de draagwijde door de partner reeds gekend en over 't alhemeen aanvaard is. Aldus wordt ook een belangrijke stap gezet in de richting van de harmonisatie van de door ons land gesloten soortgelijke overeenkomsten, wat het zowel voor de uitvoeringsdiensten als voor de belastingplichtigen gemakkelijker maakt deze akkoorden te begrijpen en toe te passen. Waarom zulks nodig werd geacht, is men niettemin af te heweken van het model-verdrag om rekening te houden met de specifieke problemen die in de Belgisch-Zweedse betrekkingen rijzen, onder meer uit hoofde van de bijzonderheden van de belastingsstelsels der twee Staten.

De nieuwe Overeenkomst kan worden onderverdeeld in vijf delen die achtervolgens handelen over :

- het toepassingsgebied van de Overeenkomst (artikels 1 en 2);
- ~ de voorwaarden begrippen die in de Overeenkomst worden aangetroffen (artikels 3 tot 5);
- ~ de vermijding van dubbele belasting van inkomen en vennooten (artikels 6 tot 23);
- de wederzijdse administratieve bijstand voor de vestiging en de invordering van de door de Overeenkomst bedoelde belastingen (artikels 26 en 27);
- ~ verschillende kwesties in verband met de door de Overeenkomst bedoelde belastingen (artikels 24, 25 en 28 tot 30),

I. ~ TOEPASSINGSGEBIED VAN DE OVEREENKOMST.

(Artikels 1 en 2.)

De artikels 1 en 2 omschrijven het toepassingsgebied van de Overeenkomst respectievelijk ten aanzien van de personen en van de belastingen. De Overeenkomst zal eveneens van toepassing zijn op belastingen van gelijke of gelijksoortige aard als de thans bestaande belastingen, die in het ene of het andere land na de ondertekening van de Overeenkomst zouden worden ingevoerd.

De bevoegde autoriteiten zullen eventueel sommige regelingen voor de toepassing van de Overeenkomst kunnen aanpassen, ingeval de fiscale wetgeving van een van de verdragsluitende Staten wijzigingen zou ondergaan die de algemene beginselen ervan onberoerd laten of ook ingeval de Overeenkomst met betrekking tot nieuwe belastingen uitwerking zou moeten hebben. Dergelijke aanpassing - die over 't algemeen dringend is - zal kunnen geschieden door middel van een vereenvoudigd akkoord tussen de Regeringen van de verdragsluitende Staten.

Deze procedure zal het de Regering mogelijk maken, in de geest van de Overeenkomst de technische en administratieve uitvoeringsproblemen te regelen die zich in de bovengenoemde gevallen zouden kunnen voordoen. Het spreekt voor zich dat de Regering er niet van ontslagen is, overeenkomstig artikel 61, van de Grondwet aan de goedkeuring van de Kamers te onderwerpen ieder aanvullend akkoord dat hiertoe lijnbaar zou bevatten die de Staat kunnen bezwaren, de Belgen individueel verbinden of afwijken van de nationale "wetgeving" in de mate waarin de Overeenkomst zelf daarin niet voorziet.

II. ~ DEFINITION DES PRINCIPALES NOTIONS SE RENCONTRANT DANS LA CONVENTION.

(Articles 3 à 5.)

Les articles 3 à 5 visent à définir diverses expressions qui sont fréquemment employées dans les conventions de double imposition. Pièls spécialement, la définition de l'« établissement stable », bien qu'étroitement liée à la clause-type recommandée par l'A.C.D.E.; il a cependant été jugé souhaitable de préciser la notion d'« établissement stable » au regard des entreprises d'assurances (art. 5, § 6),

M. ~ ELIMINATION DES DOUBLES IMPOSITIONS SUR LES REVENUS ET LA FORTUNE.

(Articles 6 à 23.)

A. ~ Portée générale des dispositions de la Convention.

La double imposition est évitée tantôt par l'attribution exclusive du pouvoir de taxation à l'un des deux Etats (Etat de la source des revenus ou Etat du domicile fiscal du contribuable), tantôt par l'attribution d'un pouvoir d'imposition ~ limité ou non ~ à l'Etat de la source des revenus, avec imputation de l'impôt ainsi prélevé, sur celui qui est exigible dans l'Etat du domicile fiscal.

1. Prévention de la double imposition des revenus.

A cet égard, les revenus peuvent être rangés en quatre catégories:

1° Revenus taxables exclusivement dans l'Etat de la source:

~ rémunérations et pensions payées par l'un des Etats ou ses subdivisions politiques, à des personnes n'ayant pas la nationalité de l'autre Etat; taxation dans l'Etat du débiteur des revenus, ce débiteur pouvant être l'Etat lui-même, une province ou une commune (art. 19).

L'état du domicile fiscal du bénéficiaire peut cependant prendre en considération ces rémunérations pour fixer le taux applicable aux autres revenus de l'intéressé imposables dans cet Etat,

2° Revenus taxables exclusivement dans l'Etat du domicile fiscal de l'�. bénéficiaire:

~ redevances ~ n'excédant pas un montant normal ~ pour l'usage ou la concession de biens mobiliers, quand le bénéficiaire ne dispose pas dans l'Etat de la source d'un établissement stable auquel se rattachent effectivement les droits ou biens génératrices des revenus (art. 12);

- gains en capital résultant de l'aliénation de tous biens ne faisant pas partie de l'actif d'un établissement stable ou d'une base fixe servant à l'exercice d'une profession libérale (art. 13);

~ pensions du secteur privé (art. 18);

- rémunérations des professeurs d'un Etat, qui vont enseigner dans l'autre Etat pendant une période n'excédant pas deux ans (art. 20);

IL - BEPALING VAN DE VOORNAAMSTE BEGRIPPEN DIE IN DE OVEREENKOMST VOORKOMEN.

(Artikels 3 tot 5.)

De artikels 3 tot 5 hebben ten doel een nadere omschrijving te geven van verschillende uitdrukkingen die vaak in dubbelbelasting verdragen worden gebruikt. De bepaling van een «vaste inrichting» leunt meer bepaald zeer dicht aan bij de door de O. E. S. Q. aanbevolen typebepaling; het werd evenwel wenselijk geacht het begrip «vaste inrichting» ten aanzien van verzekeringsondernemingen te verduidelijken (art. 5, § 6),

III. - VERMIJDING VAN DUBBELE BELASTING VAN INKOMEN EN VAN VERMOGEN.

(Artikels 6 tot 23.)

A. ~ Algemene draagwijdte van de bepalingen van de Overeenkomst,

Dubbele belasting wordt vermeden door de toekenning van een exclusief recht van belastingheffing aan een van de twee Staten (Staat waar de bron van de inkomsten is gelegen of Staat waar de belastingplichtige zijn fiscale woonplaats heeft), of wel door de toekenning van een ~ al dan niet beperkt ~ recht van belastingheffing aan de bronstaat in welk geval de aldus geheven belasting wordt verrekend met de belasting die in woonstaat verschuldigd is.

1. Voorkoming Jan dubbele belasting van inkomsten.

De inkomsten kunnen in dit verband in vier categorieën worden gerangschikt:

1° Inkomsten uitsluitend belastbaar in de bronstaet :

~ bezoldigingen en pensioenen door een van de Staten of zijn politieke onderverdelingen betaald aan personen die de nationaliteit van de andere Staat niet bezitten; belastingheffing door de Staat die de inkomsten is verschuldigd (art. 19).

De Staat waar de verkrijger zijn fiscale woonplaats heeft, mag met die bezoldigingen evenwel rekening houden om het tarief te bepalen dat van toepassing is op de andere inkomsten van belanghebbende die in die Staat belastbaar zijn.

2° Inkomsten uitsluitend belastbaar in de Staat van de fiscale woonplaats Jan de verkrijger:

- royalty's ~ die een normaal bedrag niet te boven gaan ~ voor het gebruik of de concessie van roerende goederen, wanneer de verkrijger in de bronstaat geen vaste inrichting heeft, waarmee de rechten of de goederen die de inkomsten opbrengen wezenlijk zijn verbonden (art. 12);

- kapitaalwinsten uit de vervreemding van alle goederen die niet behoren tot het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting of tot een vaste basis, die dient voor de uitoefening van een vrij beroep (art. 13);

- pensioenen uit de private sector (art. 18);

- bezoldigingen van hogleraren en leraars van een Staat die gedurende een periode van ten hoogste twee jaar in de andere Staat gaan les geven (art. 20);

- revenus dont le régime n'est pas spécialement défini dans la Convention (ces revenus peuvent cependant être soumis à l'impôt dans l'Etat de la source s'ils ne sont pas imposés dans l'Etat du domicile fiscal - art. 21).

De même les bénéfices de l'exploitation en trafic international de navires ou d'aéronefs, ainsi que les plus-values de réalisation de ces moyens de transport ou de biens affectés à leur exploitation, sont imposables exclusivement dans l'Etat du siège de direction effective de l'entreprise (art. 8 et 13).

3° Revenus soumis à une imposition limitée dans l'Etat de la source:

- dividendes: l'impôt pouvant être prélevé dans l'Etat de la source est limité à 15 % de leur montant imposable (dividendes de sociétés belges) ou de leur montant brut (dividendes de sociétés suédoises) (art. Ia);

- intérêts: l'impôt à prélever dans l'Etat de la source est limité à 15 % de leur montant (art. II; voir, au surplus ci-après les commentaires des articles Ia et II).

Pour ces revenus, l'Etat de résidence (*domicile fiscal*) du contribuable impute sur son impôt afférent aux dits revenus et suivant les modalités prévues à l'article 23, l'impôt perçu dans l'Etat de la source. S'il s'agit de dividende.) aii de revenus de capitaux investis attribués par une société belge à un résident de la Suède, ce pays imputera toujours le précompte mobilier calculé au taux normal (15 % X 85/70 du dividende déclaré), même si, par le mécanisme de notre règle *non bis in idem*, l'impôt retenu est en fait inférieur à ce montant.

En Belgique, l'imputation s'opère suivant les règles du droit commun : les dividendes suédois recueillis par des personnes physiques résidentes de la Belgique et les intérêts suédois qui seraient effectivement imposés en Suède et sont perçus par des personnes physiques ou morales résidentes de la Belgique, donnent lieu à la déduction de la quotité forfaitaire d'impôt étranger de 15 %; il en est de même pour les redevances excessives (concession de brevets, licences, etc.) qui seraient effectivement imposées en Suède,

Un régime plus favorable est cependant prévu, sous certaines conditions, pour les dividendes attribués par une société d'un Etat à une société de l'autre Etat:

a) Dividendes belges attribués à une société suédoise: ces dividendes sont exonérés en Suède de l'impôt général et de l'impôt communal sur le revenu, dans la mesure où cette exonération serait accordée s'il s'agissait de dividendes d'origine suédoise. Dans le cas d'une société commerciale ou industrielle suédoise, l'exonération sera donc accordée si cette société a la propriété d'actions ou parts représentant au moins 25 % des droits de vote dans la société belge distributrice. Dans le cas des autres sociétés suédoises (sociétés d'investissement, sociétés holdings), l'exonération sera accordée si lesdites sociétés distribuent à leurs propres actionnaires la quasi-totalité des dividendes encaissés (80 au 100 % suivant le cas):

b) Dividendes suédois attribués à une société belge: ces dividendes subissent normalement, à l'entrée, le précompte mobilier de la % et sont ensuite, par application du principe *non bis in idem* (art. 111 à 113 du Code des Impôts

- inkomsten waarvoor niet uitdrukkelijk in de Overeenkomst een regeling is bepaald (die inkomsten kunnen nochtans aan de belasting worden onderworpen in de bronst^slat zo zij niet belast zijn in de woonstaat - art. 21).

Ook winsten uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer, evenals meerwaarden uit de vervreemding van deze vervoerrn^{ddelen} of van tot hun exploitatie aangewende goederen, zijn uitsluitend belastbaar in de Staat waar de zetel van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen (art. 8 en 13).

3" Inkomsten in de bronstnet aan een beperkte belastbaarheid onderworpen:

- dividenden : de belasting die in de bronstaat mag worden geheven wordt beperkt tot 15 % van het belastbaar bedrag (dividenden van Belgische vennootschappen) of van het bruto-bedrag [dividenden van Zweedse vennootschappen] (art. Ia);

- intérêts: de in de bronstaat te heffen belasting wordt beperkt tot 15 % van het bedrag (art. II; zie boven-dien de hiernavolgende commentaren van art. 10 en 11).

Voor die inkomsten verrekent de Staat waart^{J871} de belastingplichtige verblijfhouder is [toonsteat] de in de bronstaat geïnde belasting met zijn belasting die met dezelfde inkomen verband houdt, en dit op de wijze als bepaald in artikel 23. Zo het gaat om dividenden of om inkomsten uit belegde kapitalen die, door een Belgische vennootschap worden toegekend aan een verblijfhouder van Zweden, dan zal dit land altijd een vermindering verlenen gelijk aan de roerende voorheffing berekend tegen het normale tarief (15 % X 85/70 van het toegestane dividend}, zelfs indien door de werking van onze regel *non bis in idem* de ingehouden belasting in feite lager is dan dit bedrag.

In België gebeurt de verrekening volgens de regels van het gemeen recht; de Zweedse dividenden verkregen door natuurlijke personen, verblijfhouders van België en de Zweedse interessen die werkelijk zouden belast zijn in Zweden en door natuurlijke- of rechtspersonen van België worden geïnd, geven aanleiding tot de aftrek van het Ior-iaitaire gedeelte van de buitenlandse belasting van 15 %; dit geldt ook voor de overdreven royalty's [concessie van octrooien, vergunningen, enz.) die in Zweden werkelijk zouden belast zijn.

In een gunstigere regeling is nochtans onder bepaalde voorwaarden voorzien voor dividenden die door een vennootschap van een Staat worden toegekend aan een vennootschap van de andere Staat :

a) Belgische dividenden toegekend aan een Zweedse vennootschap : die dividenden zijn in Zweden vrijgesteld van de algemene belasting en van de geheentebelasting op het inkomen, voor zover vrijstelling wordt verleend voor dividenden van Zweedse oorsprong. In het geval van een Zweedse handels- of rijverheidsvennootschap zal dus vrijstelling worden verleend zo deze vennootschap ten minste 25 % van de stemgerechtige aandelen van de Belgische uitkerende vennootschap in eigendom bezit.. In het geval van andere Zweedse vennootschappen (investeringsmaatschappijen, holdings), zal vrijstelling worden verleend zo deze vennootschappen het bijna totale bedrag van de ontvangen dividenden (80 of 100 % volgens het geval) aan hun eigen aandeelhouders uitdelen:

b) Zweedse dividenden toegekend aan een Belgische vennootschap : die inkomende dividenden ondergaan normaal de roerende voorheffing van la % en zijn vervolgens, bij toepassing van het principe *non bis in idem* (art. 111

sur les revenus) exonérés pour leur montant net (85 ou 95 ~) de l'impôt des sociétés et, lors de leur redistribution, du précompte mobilier.

Sous certaines conditions, les sociétés belges peuvent cependant demander l'exonération du précompte mobilier lors de l'encaissement des dividendes suédois; mais les dividendes ainsi exonérés du précompte mobilier devront lors de leur redistribution aux actionnaires desdites sociétés belges, être assujettis à ce précompte.

Ce régime, qui s'écarte des dispositions du droit commun, est analogue à celui qui est déjà prévu pour les dividendes tirés de France et des États-Unis d'Amérique.

1° Revenus imposés sans limitation dans l'Etat de la source:

- les revenus des biens immobiliers sont imposables dans l'Etat où ces biens sont situés (art. 6);
- les bénéfices industriels et commerciaux sont imposables dans l'Etat où se trouve l'établissement stable - siège principal ou siège secondaire qui les a produits (art. 7);
- les gains en capital résultant de l'aliénation de biens faisant partie de l'actif d'un établissement stable ou d'une base fixe servant à l'exercice d'une profession libérale, sont imposables dans l'Etat où se trouve cet établissement stable ou cette base fixe (art. 13, § 1);
- les revenus de professions libérales ou d'autres activités indépendantes sont imposables dans l'Etat où se trouve la base fixe qui les a produits (art. 14);
- les rémunérations des appointés et salariés du secteur privé (sauf, sous certaines conditions, pour séjours de moins de 183 jours) sont imposables dans l'Etat où s'exerce l'activité rémunérée (art. 15);
- les rémunérations allouées, en raison de l'exercice de leur mandat, aux administrateurs, commissaires, etc. de sociétés sont imposables dans l'Etat dont la société est résidente (art. 16);
- les revenus des professionnels du spectacle et du sport sont imposables dans l'Etat où s'exerce l'activité rémunérée (art. 17).

Prévention de la double imposition de ces revenus:

Lorsque ces revenus ont leur source en Suède, la Belgique les exonère de ses impôts mais elle peut les prendre en considération pour fixer le taux applicable aux autres revenus imposables des bénéficiaires (méthode de l'exemption avec progressivité, appliquée dans la plupart des pays européens - art. 23, §§ 2 et 3).

La même exemption s'applique en Belgique aux revenus -- perçus autrement qu'au titre de revenus de capitaux investis - qui sont imposables dans le chef d'associés de sociétés de personnes de droit belge ou suédois, dans la mesure où ils correspondent à des bénéfices réalisés par l'entremise d'un établissement stable situé en Suède (art. 23, § 4),

Eu revanche, quand lesdits revenus ont leur source en Belgique, la Suède remédie à la double imposition en déduisant l'impôt belge de l'impôt suédois y afférent (méthode de l'imputation ou du « crédit» généralement appliquée par les pays anglo-saxons - art. 23, § 1),

tot 13 yan het Wetboek van de inkomstenbelastingen), voor hun nettobedrag (85 of 95 ~) vrijgesteld van de vennootschapsbelasting en bij wederuitker inq, van de roerende voorheffing.

Onder bepaalde voorwaarden kunnen de Belgische vennootschappen evenwel bij de innig van de Zweedse dividenden vrijstelling vragen van de roerende voorheffing; maar de aldus van de roerende voorheffing vrijgestelde dividenden zullen aan deze voorheffing moeren worden onderworpen wanneer zij aan de aandeelhouders van die Belgische vennootschappen worden uitgekeerd.

Deze regeling wijkt af van de bepalingen van het gemeen recht en is in wezen gelijk aan die welke voorheen voor dividenden uit Frankrijk en uit de Verenigde Staten van Amerika werd vastgesteld.

4° Inkomensten zonder beperking belns; in de bronstent:

- inkomensten uit onroerende goederen zijn belastbaar in de Staat waar die goederen zijn gelegen (art. 6);
- rijverheids- en handelswinsten zijn belastbaar in de Staat waar zich de vaste inrichting - hoofdzetel of bijzetzetel - bevindt die ze heeft voortgebracht (art. 7);
- kapitaalwinsten uit de vervreemding van goederen die behoren tot het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting of tot een vaste basis die dient voor de uitoefening van een vrij beroep, zijn belastbaar in de Staat waar zich die vaste inrichting of die vaste basis bevindt (art. 13, § 1);
- inkomensten uit vrije beroepen of uit andere zelfstandige bedrijvigheden zijn belastbaar in de Staat waar zich de vaste basis bevindt die ze heeft voortgebracht (art. 14);
- bezoldigingen van loon- en weddentrekkers uit de private sector (behalve, onder bepaalde voorwaarden, in geval van tijdelijk verblijf gedurende minder dan 183 dagen) zijn belastbaar in de Staat waar de bezoldigde bedrijvigheid wordt uitgeoefend (art. 15);
- bezoldigingen wegens de uitoefening van hun mandaat toegekend aan beheerders, commissarissen, enz. van vennootschappen zijn belastbaar in de Staat waarvan de vennootschap een verblijfhouder is (art. 16);
- inkomensten van personen die zich beroepshalve bezighouden met vernakelijkheden, en van sportbeoefenaars, zijn belastbaar in de Staat waar de bezoldigde bedrijvigheid wordt uitgeoefend (art. 17).

Voorkoming van dubbele belasting van deze inkomensten:

wanneer deze inkomensten herkomstig zijn uit Zweden worden ze in België van belasting vrijgesteld, maar ze komen niettemin in aanmerking voor het vaststellen van het tarief dat van toepassing is op de andere belastbare inkomen van de verkrijger (methode van vrijstelling met progressievoorbereid, die in de meeste Europese landen wordt toegepast - art. 23, §§ 2 en 3).

In België is er ook vrijstelling voor inkomensten - wanneer zij niet als inkomen van belegde kapitalen worden verkregen - die belastbaar zijn in hoofde van vennooten van personenvennootschappen naar Belgisch of Zweeds recht, in de mate dat zij overeenstemmen met winsten verwezenlijkt door een in Zweden gelegen vaste inrichting (art. 23, § 1).

Daarentegen, wanneer de inkomensten in kwestie herkomstig zijn uit België, verhelpt Zweden de dubbele belasting door de Belgische belasting af te trekken van de met dezelfde inkomen verbandhoudende Zweedse belasting (methode van verrekening over 't algemeen toegepast door de Anglosaksische landen - art. 23, § 1).

2. Prévention de la double imposition de la fortune.

A cet égard, les éléments de fortune peuvent être rangés en deux catégories;

1° Elements de fortune imposés sans limitation dans l'Etat de la source.

Sont imposés sans limitation,

- les biens immobiliers: dans l'Etat où ces biens sont situés (art. 22, § 1);

- les biens mobiliers faisant partie de l'actif d'un établissement stable ou d'une base fixe servant à l'exercice d'une profession libérale; dans l'Etat où est situé cet établissement stable ou cette base fixe (art. 22, § 2).

La prévention de la double imposition de ces éléments de fortune est réalisée de la même manière que pour les revenus visés sub 1, 4°, ci-dessous,

2° Elements de fortune taxables exclusivement dans l'Etat du domicile fiscal du contribuable.

- les navires et aéronefs exploités en trafic international, ainsi que les biens affectés à leur exploitation, sont imposables exclusivement dans l'Etat du siège de la direction effective de l'entreprise (art. 22, § 3);

- tous les autres éléments de fortune non visés sub 1°, ci-dessous ne sont imposables que dans l'Etat dont le propriétaire est un résident (art. 22, § 4).

B. - Commentaire de certaines dispositions.

Article 6.

En vertu de cet article, les revenus des biens immobiliers sont imposables dans l'Etat sur le territoire duquel ces biens sont situés.

Par modification à la convention du 1er avril 1953, la convention nouvelle n'attribue cependant plus à la Belgique un pouvoir exclusif de taxation des revenus d'immeubles situés dans notre pays (cf. art. 23, § 1p); dès lors, les résidents suédois ne seront plus soumis au complément de précompte immobilier, à partir de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention.

Article 8.

Cet article se substitue, en vertu de l'article 29, § 4, de la Convention et pendant la durée d'application de celle-ci, à l'accord conclu entre la Belgique et la Suède le 31 mai 1929, en vue d'éviter la double imposition des revenus des entreprises de navigation maritime (cf. art. 24 de la convention du 1er avril 1953).

Article 9.

En substance, cet article confirme les dispositions de la législation nationale des Etats contractants (en Belgique, l'art. 24 du Code des impôts sur les revenus) tendant à faire échec aux transferts abusifs de bénéfices qui pourraient être opérés par des entreprises associées ou interdépendantes, pour réduire la charge fiscale dans l'un ou

2. Voorkoming l'an dubbele belasting l'an l'crmogen.

De vermogensbestanddelen kunnen in dat verband in twee categorieën worden gerangschikt :

1° Vermogensbestanddelen onder beperking belast in de bronsteet,

Zijn zonder beperking belastbaar.

- onroerende goederen : in de Staat waar die goederen zijn gelegen (art. 22, § 1);

- roerende goederen die behoren tot het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting of tot een vaste basis die dient voor de uitoefening van een vrij beroep : in de Staat waar zich die vaste inrichting of die vaste basis bevindt (art. 22, § 2).

Dubbele belasting van die vermogensbestanddelen wordt voorkomen zoals voor de inkomsten onder 1. 4° hiervoren.

2° Vermogensbestanddelen uitsluitend belastbaar in de Staat van de fiscale woonplaats van de belastingplichtige.

- schepen en luchtvaartuigen geëxploiteerd in internationaal verkeer, alsnog goede goederen die voor de exploitatie ervan dienen, zijn uitsluitend belastbaar in de Staat waar de zetel van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen (art. 22, § 3);

- alle andere vermogensbestanddelen, niet bedoeld onder 1° hiervoren, zijn enkel belastbaar in de Staat waarvan de eigenaar een verblijfhouder is (art. 22, § 4).

B. - Commentaar van sommige bepalingen.

Artikel 6.

Krachtens dit artikel zijn inkomsten uit onroerende goederen belastbaar in de Staat op wiens grondgebied die goederen zijn gelegen.

De nieuwe overeenkomst die op dit punt afwijkt van de overeenkomst van 1 april 1953, verleent aan België niet langer het uitsluitend recht van belastingheffing van de inkomsten van in ons land gelegen onroerende goederen (cf. art. 23, § 1); verblijfshouders van Zweden zullen derhalve, met ingang van de inwerkingtreding van de nieuwe overeenkomst, niet meer onderworpen zijn aan de aanvullende onroerende voorheffing.

Artikel 8.

Ingevolge artikel 29, ~ 4. van de Overeenkomst vervangt dit artikel voor de duur dat deze Overeenkomst van toepassing is, het akkoord dat op 31 mei 1929 tussen België en Zweden werd gesloten ten einde dubbele belasting van de inkomsten van zeescheepvaartondernemingen te vermijden (cf. art. 24 van de Overeenkomst van 1 april 1953).

Artikel 9.

In wezen bevestigt dit artikel de bepalingen van de nationale wetgeving van de verdragsluitende Staten (in België, art. 24 van het Wetboek van de inkomstenbelasting), die tot doel hebben te verhinderen dat verwante of onderling afhankelijke ondernemingen op onrechtmatige wijze winsten zouden overdragen om in een of andere Staat tot een

l'autre Etat (cf.. projet de loi d'approbation de la convention franco-belge du 10mars 1964, Doc. parl. Chambre, session 1964-1965, n° 970/1., p, 7, commentaire de l'art. . 5).

L'applicacion de l'article 9 est susceptible de conduire il une double imposition de certains éléments de revenus aH nom de contribuables différents. A défaut de disposition expresse dans la convention, il Ille peut être remédié il pareille double imposition que dans la mesure permise par la législation interne des Etats contractants. CClx-ci Ont toutefois la faculté de se consulter suivant la procédure prévue à l'article 25, § 3, de la convention à l'effet, par exemple. de déterminer la nature exacte et le montant des bénéfices indûment transférés, lesquels sont parfois assimilés il des dividendes au sens de l'article 10, § 3; en pareil cas on pourrait se trouver devant tine double imposition juridique justiciable des dispositions de l'orticle 23 concernant les dividendes,

Article 10.

Les dividendes et autres revenus y assimilés sont imposables en principe dans l'Etat dont le bénéficiaire des revenus est un résident. Cependant, l'Etat dont la société débitrice est un résident peut prélever à la source un impôt limité à 15 % du montant des dividendes (voir cependant ci-après le commentaire de l'article 29, § 3, 5°). En ce qui concerne les dividendes attribués par une société belge il un résident de la Suède, la Belgique peut percevoir son précompte mobilier au taux normal de 15 % calculé sur les 85/70 du montant du dividende brut décrété; ceci tend à sauvegarder intégralement la perception du précompte mobilier en vigueur au moment de la signature de la Convention,

Lorsque les dividendes sont produits pal' des valeurs investies dans lin établissement stable situé dans l'Etat de la source, ils restent imposables dans cet Etat sans limitation du taux, conformément à sa législation nationale.

Le ~3 -- qui définit les dividendes ~ y inclus notamment les revenus de capitaux investis attribués par des sociétés belges autres que par actions; même lorsque l'associé d'une telle société est un résident de la Suède, le précompte mobilier reste donc exigible en Belgique sur les revenus de capitaux investis et sur les intérêts y assimilés qui sont attribués à un tel associée

Par ailleurs, la Belgique conserve le droit d'appliquer sa législation nationale pour l'établissement des cotisations spéciales dues par les sociétés belges en cas de rachat de leurs propres actions ou parts ou en cas de partage de l'avoir social (art. 116, 118, 120 et 131 du Code des impôts sur les revenus),

Article II.

Le régime applicable aux intérêts présente une certaine analogie avec celui des dividendes, Ici également, l'impôt pouvant être perçu dans l'Etat de la source est limité il 15 ~% quand les intérêts ne sont pas produits par une créance ou uil dépôt qui se rattache effectivement à un établissement stable situé dans cet Etat. La limitation prévue ne fail donc pas obstacle il liJ perception en Belgique du précompte mobilier au taux normal sur les intérêts de sources belges attribuées il des résidents suédois; toutefois, il est renoncé explicitement dans ce cas il la perception du complément de précompte mobilier.

Iaqere belastingdruk te komen (cf. wetsontwerp houdende goedkeuring van de Frans-Belgische overeenkomst van 10 maart 1964, Parl. Besch, Karner. zitting 1964-1965. nr 970/1, p, 7, commentaar op art. 5).

De toepassing van artrkel 9 kan een dubbele belasting van sorn mige bestanddelen van het inkomen ten name van oerschillende belestingplichtigen tot gevolg hebben. Bij afwezigheid van enige uitdrukkelijke bepaling in de overeenkomst kan dergelijke dubbele belasting slechts worden verholpen voor zover zulks op grond van de nationale wetgeving van de verdraagsluitende Staten mogelijk is. De verdraagsluitende Staten kunnen nochtans volgens de procedure van artikel 25, § 3, van de overeenkomst overleg plegen ten einde. bij voorbeeld. de ware aard en het bedrag van de onrechtmatig overgedraagen winsten te bepalen, die sorns worden gelijkgesteld met dividenden als bedoeld ill artikel10, § 3; in dar' geval zou een juridische dubbele belasting kunnen ontstaan, welke overeenkomstig de bepalingen van artikel 23 betreffende de dlvinden moet worden behandeld.

Artikel 1a.

Dividenden en andere errnede gelijkgestelde inkomsten zijn in principe belastbaar in de Staat waarvan de verkrijger van de inkomsten verbhjhouder is. De Staat waarvan de uitdrukkelijke vennootschap verbhjhouder is, mag nochtans een bronbelasting heffen. welche beperkt is tot 15 % van het bedrag van de dividenden (zie evenwel hierna de cornmentaar van art. 29, § 3, 5°). Met betrekking tot de door een Belgische vennootschap aan een verblijfhouder van Zweden toegekende dividenden mag België zijn roerende voorheffing innen tegen het normale tarief van 15 % op de 85/70 van het bedrag van het aangekondigde brutodividend: deze regeling is erop gericht de inning van de roerende voorheffing volledig te vrijwaren zoals die op het ogenblik van de ondertekening van de Overeenkomsnt van kracht was,

Indien de dividenden voortkomen uit waarden die in een in de bronstaat gelegen vaste inrichting zijn beleqd, blijven zij overeenkomstig de nationale wetgeving van die Staat aldaar belastbaar zonder beperking van het tanef.

Paragraaf 3 geeft een definitie van de dividenden en daaronder zijn onderneer begrepen de inkomsten van beleqd de kapitalen die worden toegekend door Belgische vennootschappen die geen vennootschappen op aandelen zijn; zelfs wanneer de venoot van een dergelijke vennootschap verblijfhouder van Zweden is, blijft de roerende voorheffing in België dus verschuldigd op inkomsten uit beleqd kapi- talen en op ermede gelijkgestelde interesten die aan een zodanige venoot worden tocqekend.

België behoudt bovendien het recht zijn nationale wetgeving toe te passen voor de vestiging van de bijzondere aanslagen verschuldigd door Belgische vennootschappen inqeval van inkoop van eigen aandelen of delen of ingeval van verdeling van het maatschappelijk vermogen (art. 116, 118, 120 en 131 van het Wetboek tingen), van de inkomstenbelas-

Artikel II.

De regeling inzake interesten biedt een zekere analogie met die van de divtdenden. Hier ook is de belasting die in de bronstaat mag worden geïnd, beperkt tot 15 %, indien de interesten niet voortkomen uit een schuldverde ring of een deposito die wezenlijk verbonden is met een in die Staat gelegen vaste Inrichtlnq. De bedoelde beperking belet dus nier de inning in België van de roerende voorheffing tegen het normale tarie l, op de interesten van Belgische hcrkornst toegekend aan Zweedse verblijfhouders: in dit geval wordt er evenwel op uitdrukkelijke wijze nfgezien van de inning van de aanvullende roerende voorheffing.

L'article 11 ne s'applique pas aux intérêts des avances faites aux sociétés belges autres que par actions par les associés ou leur conjoint ainsi que par leurs enfants quand l'associé ou son conjoint a la jouissance légale des revenus des enfants. Lesdits intérêts ~ assimilés aux revenus de capitaux investis par l'article 15, alinéa 2, 2e. du Code des impôts sur les revenus - suivront pour l'application de la Convention, le régime prévu pour les dividendes (arr. 10) ou pour les bénéfices industriels ou commerciaux (art. 7 ~ cf aussi art. 23, § 4), suivant que la société n'a pas ou a opté pour l'assujettissement de ses bénéfices à l'impôt des personnes physiques,

Article 14.

Cet article vise les professions libérales et les autres activités indépendantes de nature analogue, dont le § 2 fournit une rémunération non limitative. Il ne couvre pas les activités exercées à titre indépendant par les artistes musiciens et autres professionnels du spectacle et par les sportifs, les produits de ces activités étant justiciables de l'article 17.

Articles 15 à 20.

Les articles 15 à 19 fixent le régime applicable aux rémunérations des activités personnelles et traitent successivement:

- des traitements et salaires de la généralité des appoинtés et salariés du secteur privé (art. 15);
- des rémunérations allouées aux membres des conseils d'administration ou des organes de surveillance des sociétés (art., 16);
- des revenus produits par les activités exercées, à titre indépendant ou non, par les professionnels du spectacle et des sports (art., 17);
- des pensions du secteur privé (art. 18);
- des rémunérations et pensions publiques (art.. 19).

L'article 20 règle la situation des enseignants et des étudiants, apprentis ou stagiaires, suivant les principes généralement admis dans les conventions préventives de la double imposition et tendant à favoriser les échanges culturels.

Article 22.

Cet article traite de l'imposition de la fortune.

Bien que la Belgique ne prélève pas d'impôts annuel sur le patrimoine, les résidents belges ne sont donc passibles de l'impôt suédois sur la fortune qu'à raison de leurs immeubles situés en Suède et des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable suédois ou qui sont constitutifs d'une base fixe située en Suède pour l'exercice d'une profession libérale.

Article 23.

Cet article fixe les modalités suivant lesquelles l'Etat du domicile fiscal du bénéficiaire des revenus ou du propriétaire des biens remédie à la double imposition des revenus et de la fortune qui, conformément à la Conven-

Artikel 11 is niet van toepassing op de interessen uit voorschotten aan Belgische vennootschappen andere dan op aanden toeestaan door de vennoten of hun echtgenoot alsmede door hun kinderen wanneer de vennoot of zijn echtgenoot het wettelijk genot van de inkomsten der kinderen heeft. Dergelijke interessen - door artikel 15, lid 2. 2^e, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen gelijkgesteld met inkomsten uit beleerde kapitalen - zullen voor de toepassing van de Overeenkomst onderworpen zijn aan de regeling voor de dividenden (art. 10) of voor de rijverheids- of handelswinsten (art. 7 - zie ook art. 23, § 4), naar gelang de vennootschap al dan niet voor de aanslag van haar inkomen in de personenbelasting heeft gekozen.

Artikel 14.

Dit artikel beoogt de vrije beroepen en andere zelfstandige bedrijvigheden van dezelfde aard, waarvan § 2 een niet beperkende opsomming geeft. Het omvat niet de zelfstandig uitgeoefende werkzaamheden van artiesten, muzici en andere personen die beroepshalve bij schouwspel optreden en van sportbeoefenaars: opbrengsten van zodanige werkzaamheden vallen onder de toepassing van artikel 17.

Artikelen 15 tot 20.

De artikelen 15 tot 19 bepalen de regeling die van toepassing is op bezoldigingen van persoonlijke werkzaamheden en behandelen achtereenvolgens:

- de lonen en salarissen van de loon- en weddentrekkers uit de private sector in 't algemeen (art.. 15);
- de bezoldigingen toegekend aan de leden van de raden van beheer of andere toezichtsorganen van vennootschappen (art. 16);
- de inkomsten uit werkzaamheden die al dan niet zelfstandig worden uitgeoefend door personen die beroepshalve bij schouwspel optreden en door sportbeoefenaars (art., 17);
- de pensioenen uit de private sector (art, 18);
- de openbare bezoldigingen en pensioenen (art.. 19).

Artikel 20 regelt de toestand van lesgevers en van studenten, leerlingen of stagiairs volgens de principes die doorgaans in de dubbelbelastingverdragen worden vastgelegd om de culturele uitwisseling te bevorderen.

Artikel 22.

Dit artikel handelt over de belastingheffing van vermogen.

Niettegenstaande België geen jaarlijkse belasting op het patrimonium heft, zijn Belgische verblijfhouders dus slechts onderworpen aan de Zweedse belasting op het vermogen uit hoofde van hun in Zweden gelegen onroerende goederen en van de roerende goederen, die deel uitmaken van de activa van een Zweedse vaste inrichting of die een in Zweden gelegen vaste basis uitmaken die dient voor de uitoefening van een vrij beroep.

Artikel 23.

Dit artikel bepaalt op welke wijze de Staat van de fiscale woonplaats van de genietier van de inkomsten of van de eigenaar van de goederen dubbele belasting vermindert van

tion, ont été soumis à un impôt dans l'Etat de la source. Les méthodes appliquées à cette fin par les deux Etats ont déjà été exposées, dans les grandes lignes, sub A. 1. I.^a, 3^b et 4^c et 2, 1^d ci-dessus.

Le ~ 7 tend à éviter un double *découpage* *pill'* suite: de l'imputation des pertes éventuellement subies par une entreprise belge dans son établissement stable suédois.

IV. - ASSISTANCE ADMINISTRATIVE RECIPROQUE EN VUE DE L'ETABLISSEMENT ET DU RECOUVREMENT DES IMPOTS.

Article 26.

L'article 26 fixe les conditions dans lesquelles les autorités compétentes des deux Etats contractants peuvent échanger des renseignements en vue d'appliquer les dispositions de la Convention et celles des lois internes relatives aux impôts visés par celle-ci. Cette assistance pour l'établissement des impôts est assortie des réserves habituelles touchant le secret professionnel, la pratique administrative permettant d'obtenir les renseignements, la sauvegarde des secrets commerciaux ou industriels et l'ordre public.

Une disposition analogue figurait à l'article 19 de la convention belgo-suédoise du 1-1 avril 1953.

Article 27.

Tout comme l'article 20 de la convention précitée, l'article 27 règle les modalités suivant lesquelles les Etats contractants se prêtent mutuellement assistance pour le recouvrement des impôts visés par la Convention. Cette assistance - qui fait l'objet de restrictions en ce qui concerne les nationaux de l'Etat dont l'aide est requise - est assortie d'une réserve analogue à celle de l'article 26 pour ce qui est du secret professionnel.

V. - DISPOSITIONS DIVERSES.

Article 24.

Cet article a pour but de garantir l'égalité de traitement fiscal des nationaux des deux Etats au regard des impôts de toute nature ou dénomination.

Le § 5 définit le régime applicable aux établissements stables qu'une entreprise d'un Etat exploite dans l'autre Etat. En vertu de l'alinéa 2, a, les sociétés belges possédant un établissement stable en Suède sont exonérées de l'impôt suédois sur la fortune aussi longtemps que les sociétés suédoises ne sont pas soumises à un tel impôt. L'alinéa 2 b. sauvegarde le droit de la Belgique de calculer l'impôt des non-résidents au taux de droit commun (actuellement 35 % + ~ décime) sur les bénéfices des succursales belges de sociétés suédoises.

Article 25.

Pour empêcher que, dans certains cas, la conclusion ne s'oppose à une application adéquate de la Convention, cet article ouvre aux résidents des deux Etats, Frappé ou

inkomen en van vermogen die, volgens de Overeenkomst, in de bronstaat aan een belasting werden onderworpen. De tot dit doel in de twee landen toegepaste methodes werden, in hun grote trekken, reeds uiteen gezet onder A. 1, 1^a, 3^b en 1^c en 2, 1^d hierboven.

Paragraaf 7 strekt ertoe een dubbele ontlasting te vermijden ten gevolge van de verrekening van de eventuele door een Belgische onderneming in haar Zweedse vaste inrichting geleden verliezen.

IV. ~ WEDERZIJDSE ADMINISTRATIEVE BIJSTAND VOOR DE VESTIGING EN DE INVORDERING VAN BELASTINGEN.

Artikel 26.

Artikel 26 bepaalt de voorwaarden waaronder de bevoegde autoriteiten van beide verdragsluitende Staten inlichtingen kunnen uitwisselen met het oog op de toepassing van de bepalingen van de Overeenkomst en die van de nationale wetten met betrekking tot de door de Overeenkomst bedoelde belastingen. Deze bijstand voor de vestiging van de belastingen is mogelijk onder het gewone voorbehoud betreffende het beroepsgeheim, de administratieve gebruiken inzake verkrijging van inlichtingen, de vrijwaring van handels- en rijverheidsgemeinen en de openbare orde.

Een soortgelijke bepaling was opgenomen in artikel 19 van de Belgisch-Zweedse overeenkomst van 1 april 1953.

Artikel 27.

[juist zoals artikel 20 van de voormalde overeenkomst regelt, artikel 27 de wijze waarop de verdragsluitende Staten elkaar wederzijdse bijstand verlenen voor de invordering van de in de Overeenkomst bedoelde belastingen. Deze hulpstand ...waaraan een beperking is gebracht met betrekking tot de onderdanen van de Staat waarvan de hulp wordt ingeroepen ... kent een soortgelijk voorbehoud als dat van artikel 26 wat het beroepsgeheim aangaat.]

V. - VERSCHILLENDEN BEPALINGEN.

Artikel 21.

Dit artikel heeft tot doel de onderdanen van de twee Staten een gelijke behandeling te waarborgen ten aanzien van de belastingen van elke aard of benaming.

Paragraaf 5 bepaalt de regeling die van toepassing is op de vaste inrichtingen die een onderneming van een Staat in een andere Staat exploiteert.

Krachtens lid 2, ii, zijn de Belgische vennootschappen die in Zweden een vaste inrichting bezitten vrijgesteld van de Zweedse belasting op het vermogen, zolang de Zweedse vennootschappen aan zulke belasting niet zijn onderworpen. Lid 2, b, bevestigt het recht van België om de belasting der niet-verblijfhouders te berekenen tegen het tarief van het gemeen recht (thans 35 % + ~ opdecim) op de winsten van Belgische filialen van Zweedse vennootschappen.

Artikel 25.

Om te beletten dat in sommige gevallen de conclusie niet zou verzetten tegen een adequate toepassing van de Overeenkomst, opent dit artikel voor de verblijfhouders van de

menacés d'une double imposition contraire aux dispositions de la Convention, un délai de réclamation spécial de deux ans qui ne préjudicie nullement à l'exercice des droits de réclamation et de recours prévus dans les législations nationales (cf. art. 2J, ~ 3, de la convention du J^m avr 1953).

Pour le surplus, il règle la procédure à suivre par les autorités compétentes des deux Etats pour assurer l'application exacte de la Convention dans des cas déterminés.

En son § 6, le même article 25 habilite les Gouvernements à étendre, de commun accord, le champ d'application de la Convention aux établissements stables exploités dans un Etat contractant par des résidents d'Etats tiers.

Article 28.

L'article 28 confirme un principe communément admis à savoir que les dispositions de la Convention ne peuvent restreindre les avantages accordés par les législations internes des deux Etats contractants. Il reprend en son § 3 une disposition qui figurait déjà à l'article 16 de la convention du J^r avril 1953 et qui tend à empêcher que les successions indivises - considérées comme des résidents de la Suède lorsque le de cuius avait son domicile dans ce pays au moment du décès - puissent bénéficier des avantages prévus dans la Convention alors que les héritiers auraient leur domicile fiscal dans un Etat autre que la Suède.

Article 29.

Cet article fixe les conditions d'entrée en vigueur et de prise d'effets de la Convention. D'une manière générale, celle-ci s'appliquera, en Belgique, aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement à partir du J^m janvier de l'année suivant celle de l'échange des instruments de ratification, ainsi qu'aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables clôturées à partir du 31 décembre de l'année de cet échange.

Pour écarter toute ambiguïté quant à la portée de certaines dispositions de la Convention du J^m avr 1953 au regard des impôts instaurés en Belgique par la loi du 20 novembre 1962, il a cependant été jugé nécessaire de prévoir l'application rétroactive de plusieurs dispositions de la nouvelle Convention. C'est ainsi que s'appliquent aux impôts belges exigibles à partir de l'entrée en vigueur de la loi de réforme fiscale dt! 20 novembre 1962 :

- les articles 10 et 11, qui permettent à la Belgique de percevoir le précompte mobilier suivant le droit commun sur les dividendes et intérêts de sources belges attribués à des résidents de la Suède;

- l'imputation de la quotité fonfataire d'impôt étranger sur les intérêts et redevances d'origine suédoise recueillis par des résidents de la Belgique et sur les dividendes de sociétés suédoises recueillis par des habitants du Royaume de Suède;

- l'article 24, ~ 5, qui permet à la Belgique de calculer au taux de droit commun (35 ~ 1 ~ décime) l'impôt des

twee Staten, die zijn getroffen of het gevaar lopen te worden getroffen door een dubbele belasting in strijd met de bepalingen van de Overeenkomst, een speciale reclamatetermin, die in niets schaadt aan de uitoefening van de rechten inzake bezwaar en verhaal volgens de nationale wetgevingen (cf. art. 21, § 3 van de overeenkomst van Japril 1953).

Voor het overige regelt artikel 25 de door de bevoegde autoriteiten van de twee Staten te volgen procedure om in bepaalde gevallen tot de juiste toepassing van de Overeenkomst te komen.

In § 6 machtigt hetzelfde artikel 25 de Regeringen om in onderlinge overeenstemming het toepassingsgebied van de Overeenkomst uit te breiden tot vaste inrichtingen die door verblijfshouders van derde Staten in een verdraagsluende Staat worden geëxploiteerd.

Artikel 28.

Artikel 28 bevestigt een algemeen aangenomen principe, volgens welk de bepalingen van de Overeenkomst geen afbreuk doen aan de door de interne wetgevingen van de twee verdragsluitende Staten verleende voordelen. Het herneemt in § 3 een bepaling die reeds voorkwam in artikel 16 van de Overeenkomst van 1 april 1953 en die er toe strekt te beletten dat onverdeelde nalatenschappen - beschouwd als verblijfshouders van Zweden wanneer de de cuius op het ogenblik van zijn overlijden zijn woonplaats in dit land had - vari de in de Overeenkomst bepaalde voordelen zouden kunnen genieten wanneer de erfgenamen hun fiscale woonplaats in een andere Staat dan Zweden zouden hebben.

Artikel 29.

Dit artikel bepaalt hoe de Overeenkomst in werking zal treden en vanaf welk ogenblik zij uitwerking zal hebben. Over 't algemeen zal ze in België van toepassing zijn op de belastingen bij de bron verschuldigd op inkomsten toegekend of betaalbaar gesteld met ingang van 1 januari van het jaar volgend op dat waarin de bekraftigingsoorkonden worden uitgewisseld, alsmede op de andere belastingen gevestigd op inkomsten van belastbare tijdperken afgesloten met ingang van 31 december van het jaar van die niet-wisseling.

Om elke onzekerheid weg te nemen met betrekking tot de draagwijde van sommige bepalingen, van de Overeenkomst van 1 april 1953 ten aanzien van de door de wet van 20 november 1962 in België ingevoerde belastingen, werd het nochtans nodig geacht te voorzien in de terugwerkende toepassing van verschillende bepalingen van de nieuwe Overeenkomst. Op de Belgische belastingen verschuldigd vanaf de inwerkingtreding van de belastingvervorming van 20 november 1962 zullen aldus van toepassing zijn:

- de artikelen 10 en II, die België toelaten de roerende voorheffing volgens het gemeen recht te innen op dividenden en interesses van Belgische herkomst toegekend aan verblijfshouders van Zweden;

- de verrekening van het ioniaire gedeelte van de buitenlandse belasting op interesses en royalty's van Zweedse herkomst verkregen door verblijfshouders van België en op dividenden van Zweedse vennootschappen verkregen door Rijksinwoners van België;

- artikel 24, ~ 5, dat België toelaat tegen het tarief van het gemeen recht (35 ~ 1 ~ opdeclem) de belasting del-

non-résidents dû par les sociétés suédoises possèdent un établissement cible en Belgique.

De même, il est prévu que la Suède imputera sur ses impôts les impôts belges retenus, depuis rentrée en vigueur de la même loi du 20 novembre 1962, sur les dividendes intérêts et redevances de sources belges attribués à des résidents de la Suède.

L'article 29, § 3, 5e, tend, par ailleurs à éviter que l'entrée en vigueur de la convention n'entraîne une aggravation brusque de la charge fiscale globale frappant les dividendes suédois recueillis par des résidents de la Belgique. Il faut rappeler que l'article 8, § 2, alinéa 3, de la convention du 1er avril 1953 réduisait à 5% le taux de l'impôt suédois pouvant être retenu à la source sur lesdits dividendes.

Comme la Belgique ne pouvait, dans la nouvelle convention, réduire à moins de 15% le taux du précompte mobilier sur les dividendes attribués par des sociétés belges à des résidents de la Suède (en fait, l'art. 10, § 2, a, nous permet de percevoir ledit précompte à 15% sur 85/70 du dividende décreté, ce qui représente, au maximum, une retenue effective de 18,21%), la Suède n'a pu accepter le maintien du taux réduit de 5% sur les dividendes suédois attribués à des résidents de la Belgique. Elle a cependant consenti à maintenir le taux susdit à 5% pendant les cinq premières années d'application de la nouvelle Convention, après quoi, les dividendes de sociétés suédoises subiront la retenue d'impôt suédois au taux de 15% prévu à l'article 10, § 2, b.

Cette concession a été prise par la Suède en considération, notamment, du fait que le taux de l'impôt suédois des sociétés (actuellement 40%) dépasse sensiblement le taux de l'impôt belge correspondant. C'est pourquoi le taux de la retenue opérée en Suède sur les dividendes serait porté à 15% dans l'éventualité où, avant l'expiration du délai de 5 ans, le taux (en principal) de l'impôt belge des sociétés serait sensiblement augmenté.

Article 30.

En vertu de cet article, chaque Etat contractant pourra dénoncer la Convention à partir de la cinquième année à compter de celle de sa ratification.

• • •

Le projet de loi d'approbation contient en outre en son article 2, une disposition destinée à sauvegarder les droits de certains contribuables, en accordant un délai spécial de réclamation ou de dépètement d'office pour les impositions qui ne seraient pas conformes aux dispositions de la Convention.

• • •

Le Gouvernement estime que la nouvelle Convention apporte une solution satisfaisante, dans son ensemble aux problèmes de double imposition qui subsistent entre la Belgique et la Suède et qui constituent autant d'obstacles à la développement harmonieux des relations économiques entre les deux pays. Dès lors, le Gouvernement vous propose

nicht-verblijfshouders te berekenen. die verschuldigd is door Zweedse vennootschappen met een vaste instelling in België.

Er is eveneens bepaald dat Zweden de Belgische belastingen die sinds het van kracht worden van dezelfde wet van 20 november 1962 werden ingehouden op dividenden, interessen en royalty's toegekend aan verhelyihouders van Zweden, met de Zweedse belastingen zal verrekenen.

Artikel 29, ~ 3, 5^e, wil ander deels voorkomen dat door de inwerkingtreding van de overeenkomst de totale belastingdruk op Zweedse dividenden verkregen door verblijfshouders van België plotseling zou verzwaren. Er wezen aan herinnerd dat artikel 8, § 2, lid 3, van de overeenkomst van 1 april 1953 het tenef van de Zweedse bronheffing op die inkomenst tot 5% verminderde.

Daar België in de nieuwe overeenkomst het tarief van de roerende voorhef linq op dividenden door Belgische vennootschappen toegekend aan verblijfshouders van Zweden niet kon verlagen tot minder dan 15% (in feite laat art. 10, § 2, a, toe de voorheffing te innen tegen 15% op 85/70 van het dividend, wat een werkelijke inhouding van ten hoogste 18,21% vertegenwoordigt), heeft Zweden niet kunnen aanvaarden dat het verminderde tarief van 5% zou behouden blijven voor Zweedse dividenden toekend aan verblijfshouders van België. Zweden heeft evenwel erriide ingestemd dat het tarief van 5% van toepassing blijft gedurende de eerste vijf jaren van de nieuwe Overeenkomst; na die periode zullen dividenden van Zweedse vennootschappen de inhouding van de Zweedse belasting tegen het in artikel 10, ~ 2, b, bepaalde tarief van 15% ondergaan.

Deze toegeving werd door Zweden gedaan, uit hoofde onder meer van het feit dat het tarief van de Zweedse vennootschapsbelasting (thans 40%) aanmerkelijk hoger is dan het tarief van de overeenstemmende Belgische belasting. Daarom ook zou het tarief van de bronheffing op dividenden in Zweden op 15% worden gebracht in geval dat voor het verstrijken van de voormelde termijn van 5 jaar, het tarief (in hoofdsom) van de Belgische vennootschapsbelasting in belangrijke mate zou worden verhoogd.

Artikel 30,

Op grond van dit artikel zal elke verdraagsluitende Staat de Overeenkomst kunnen opzeggen vanaf het vijfde jaar te rekeren van het jaar van de bekrafting ervan.

* * *

Het wetsontwerp houdende goedkeuring bevat bovendien in artikel 2 een bepaling ter vrijwaring van de rechten van sommige belastingplichtigen die een speciale termijn voor bezwaar of voor ontlasting van ambtswege open stelt voor aanslagen die niet in overeenstemming met de bepalingen van de Overeenkomst zouden zijn gevestigd.

• • •

De Regering is van oordeel dat de nieuwe Overeenkomst, in haar geheel, een bevredigende oplossing brengt voor de problemen van dubbele belasting die tussen België en Zweden bestaan en die evenwel belemmeringen uitmaken voor de harmonieuze ontwikkeling van de economische betrekkingen tussen de twee landen. De Regering stelt U dan

d'approuver rapidement cette Convention, afin qu'elle puisse sortir ses effets dans le plus bref délai.

Le Ministre des Affaires étrangères.

ook voor deze Overeenkomst zo spoedig mogelijk goed te keuren opdat zij binnen de kortst mogelijke termijn zou kunnen in werking treden,

De Minister van Buitenslndse Zaken,

P. HARMEL..

Le Vice-Premier Ministre et Ministre du Budget,

De Vice-Eerste-Minister en Minister van Begroting,

W. DE CLERCQ.

Le Ministre des Finances,

De Minister van Financiën,

R. HENRION.

Le Ministre des Relations commerciales extérieures,

De Minister van Buitenlandse Handelsbetrekkingen,

A. DE WINTER..

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Affaires étrangères, le 7 juin 1966, d'une demande d'avis sur un projet de loi «portant approbation de la convention entre la Belgique et la Suède tendant à éviter les doubles impositions et à régler certaines autres questions en matière d'impôts sur les revenus et sur la fortune, signée à Bruxelles le 2 juillet 1965», a donné le 4 juillet 1966 l'avis suivant:

Le projet de loi soumis à l'avis du Conseil d'Etat tend à obtenir l'approbation d'une convention fiscale intervenue entre la Belgique et la Suède le 2 juillet 1965.

Cette convention poursuit trois buts principaux:

1° la délimitation du champ d'application des législations des deux pays concernant les impôts sur les revenus et sur la fortune;

2° la suppression ou la réduction des cas de double imposition dans le même domaine;

3° l'assistance réciproque entre les Etats contractants pour le recouvrement des impôts sur le revenu et des impôts sur la fortune,

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 7e juli 1966 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet «houdende goedkeuring van de overeenkomst tussen België en Zweden ter voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake inkomen- en vermogensbelastingen, ondertekend te Brussel op 2 juli 1965», heeft de 4^e juli 1966 het volgend advies gegeven:

Het aan de Raad van State voor advies voorbereide wetsontwerp beoogt de goedkeuring van een op 2 juli 1965 tussen België en Zweden gesloten belastnij overeenkomst.

De drie belangrijkste oogmerken van dit overeenkomen zijn :

1° de afbakening van het toepassingsgebied van de wetgeving van beide landen betreffende de inkomen- en vermogensbelastingen;

2° het opheffen of verminderen van de gevallen van dubbele belasting in dezelfde aangelegenheid;

3° de wederzijdse bijstand tussen de overeenkomstsluitende Staten voor het innen van de belastingen op het inkomen en van de belastingen op het vermogen.

Le projet appelle les observations suivantes :

L'article 21, du Code des impôts sur les revenus dispose:

«Lorsqu'une entreprise établie en Belgique se trouve directement ou indirectement dans des liens quelconques d'interdépendance, à l'égard d'une entreprise établie à l'étranger, tous avantages anormaux ou bénéfiques qu'il raison de ces liens elle consent à cette dernière ou à des personnes et entreprises ayant avec celle-ci des intérêts communs, sont ajoutés à ses propres bénéfices».

Ce texte trouve application si cas de contrôle direct d'une entreprise belge sur une entreprise étrangère ou vice versa, ainsi que lorsqu'une ou plusieurs entreprises belges et une ou plusieurs entreprises étrangères dépendent ensemble d'une personne ou d'une entreprise tierce, ou encore d'un même groupe.

Le juge du fond apprécie souverainement cette situation,

Bij het ontwerp zijn de volgende oproerkeningen te maken :

Artikel 24 van het Wetboek van de inkomenbelastingen bepaalt :

«Want er een in België gevestigde onderneming zich rechtstreeks of onrechtstreeks in enigerlei band van welke zijde ook aangesloten heeft, dan kan in het buitenland gevestigde onderneming, worden alle abnormale of goedgunstige voordeelen die zij wenschen te verleent aan laatst bedoelde onderneming of aan personen en onderwijsing die met deze belangen gemeen hebben, bij haar eigen winsten gevoegd».

Dit artikel vindt toepassing in geval een Belgische onderneming een buitenlandse onderneming controleert of omgekeerd, en ook als een of meer Belgische en een of meer buitenlandse ondernemingen samen afhangen van een derde persoon of onderneming, of nog van eenzelfde groep.

De rechter in licetlike "anleidt" beoordeelt die toestand op onaantastbare wijze.

Dans son article 9, la convention belgo-suédoise traite du même problème en des termes qui diffèrent sensiblement de ceux de l'article 2e du Code belge des Impôts sur les revenus. Alors que la convention stipule aux bénéfices qui, sous certaines conditions, auraient été obtenus », le Code belge des impôts sur les revenus vise les : avantages **anormaux** ou bénéfices ».

Selon le délégué du Gouvernement, l'article 9 de la convention n'exclut nullement l'application de l'article 24 du Code des impôts sur les revenus. Il résulte que l'administration pourra rectifier le bénéfice imposable d'une société belge liée à une société suédoise tantôt par l'application de l'article 24 du Code, tantôt en appliquant l'article 9 de la convention.

Dans ce second cas, il convient de se demander si, si un accroissement de bénéfices imposé à une société filiale par un des Etats contractants, correspondra un droit à la déduction d'une somme égale qui serait soustraite des bénéfices de la société mère avant la taxation de ces bénéfices par l'autre Etat contractant. Une réponse affirmative à cette question pourrait se déduire du but général de la convention, qui est d'éviter la double imposition d'un même revenu, ainsi que de l'emploi du mot «transférés» à l'article 9, § 2, pour qualifier les bénéfices visés au § 1e, c'est-à-dire ceux qui *<auraient été obtenus en dehors des conditions particulières affectant les relations des entreprises considérées.*

Selon les déclarations de son délégué, Je Gouvernement estime néanmoins qu'en cas d'application de l'article 9 de la convention par un Etat, l'autre Etat n'est pas tenu de réduire *ipso facto* les bénéfices imposables dans le cadre de l'entreprise résidente de cet autre Etat des sommes qui ont été réincorporées aux bénéfices de l'entreprise résidente du premier Etat. Dans ce cas, il ne s'agirait pas juridiquement d'une double imposition, car les sommes dont il s'agit subissent l'impôt dans le cadre de deux contribuables distincts.

Le Gouvernement est d'avis qu'en conséquence, les règles du droit commun restent applicables également dans cet autre Etat, mais qu'à la faveur de la procédure prévue à l'article 25 de la convention, les deux Etats ont la faculté de rechercher une solution appropriée pour remédier à la double imposition «économique» résultant de redressements opérés en vertu de l'article 9.

Cette position appelle certaines réserves car l'article 25 de la convention ne permet la conclusion d'accords amiables entre les autorités compétentes des Etats contractants que dans la mesure où l'on se trouve en présence d'une double imposition non conforme à la convention et frappant le même contribuable. Tel n'est pas le cas en l'espèce.

* * *

Dans le projet de convention-type rédigé par l'Organisation de coopération et de développement économique, auquel l'exposé des motifs se réfère, l'article 18 est intitulé «Pensions» et l'article 19 «Fonctions publiques».

La convention signée entre la Belgique et la Suède reproduit textuellement l'article 18 de la convention-type, mais s'en écarte en ce qui concerne l'article 19.

Notamment, le § 1er de l'article 19 de la convention belgo-suédoise contient un alinéa 2 qui n'existe pas dans la convention-type et qui est ainsi rédigé :

«De même, les pensions payées en exécution de la législation sociale d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat».

Le champ d'application de cette disposition paraît peu étendu, VII le contexte des articles 18 et 19.

L'article 18 est tout à fait général. Il réserve à l'Etat auquel ressortit le résident pensionné le droit de prélever l'impôt sur la pension.

L'article 19, § 2, soumet au même régime les pensions versées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité commerciale ou industrielle exercée par l'Etat contra-tenant ou par l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, lorsque ces pensions ne sont pas visées à l'article 19, § 1er, alinéa 2, c'est-à-dire lorsqu'elles ne sont pas payées en exécution de la législation sociale.

De l'article 19, § 1er, alinéa 1er, et *Il contrario* de l'article 19, § 2, on doit inférer que seront taxées par l'Etat débiteur les pensions payées par l'Etat ou une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales lorsqu'elles ne sont pas payées en exécution de la législation sociale.

„versées à l'Etat débiteur les pensions payées par l'Etat ou une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales lorsqu'elles ne sont pas payées en exécution de la législation sociale;

De Belgisch-Zweedse overeenkomst behandelt in artikel 9 hetzelfde probleem in termen die merkbaar verschillen van die van artikel 2e van het Belgisch Wetboek van de inkomstenbelastingell. Waar de overeenkomst het heeft over de «winsten die zonder die voorwaarden, ... kunnen behaald geweest zijn», beoogt het Belgisch Wetboek van de inkomstenbelastingen de «abnormale of goedgunstige voordeel»...

Volgens de gezagsnachtdienst van de Regering, sluit artikel 9 van de overeenkomst de toepassing van artikel 24 VHI her Wetboek van de inkomstenbelastingen geenszins uit. Hieruit volgt dat het bestuur de belastbare winst van een aan een Zweedse vennootschap verbonden Belgische vennootschap zal kunnen verbeleven, nu eens op grond van artikel 24 van het Wetboek dan weer op grond van artikel 9 van de overeenkomst..

In dit tweede geval dient men zich af te vragen of een winstvermeerdering die door een van de overeenkomstsluitende Staten aan een dochtermaatschappij wordt opgelegd, [aan] die andere kant recht zal geven op een gelijk bedrag, af te trekken van de winsten van de moedermaatschappij, vooral die winsten door de andere overeenkomstsluitende Staat worden belast. Een bevestigend antwoord kan worden afgeleid uit het algemeen doel van de overeenkomst, namelijk voorkomen dat eenzelfde inkomen dubbel belast wordt, en ook uit het gebruik van het woord «ove regedragen» in artikel 9, § 2, ter aangezicht van de onder § 1 bedoelde winsten, namelijk die zouden behaald geweest zijn buiten de bijzondere voorwaarden in verband met de betrekkingen tussen bewuste ondernemingen.

Naar de gemachtigde van de Regering heeft verklaard, oordeelt deze niettemin dat, ingeval een Staat artikel 9 van de overeenkomst toepast, die andere Staat niet gehouden is de belastbare winsten van de verblijfhouder ouderenrentq van die andere Staat *ipso facto* te verminderen met de sommen die wederopgenomen zijn in de winsten van de verblijfhouder onderneming Vln de eerste Staat. In dat geval zou er juridisch geen sprake zijn van dubbele belasting, want de sommen waarover het qua, worden belast tell name van twee verschillende belastingplichtigen.

De Regering meent dat de regelen van het gemeen recht dan ook van toepassing blijven in die andere Staat, maar dat beide Staten, dank zij de procedure van artikel 25 van de overeenkomst, naar een passende oplossing kunnen zoeken orn de «economische» dubbele aanslag te verhelpen, die het gevolg is van krachtens artikel 9 "angrechte verbeteringen".

Dit standpunt vergt enig voorbehoud, want krachtens artikel 25 van de overeenkomst mogen de bevoegde autoriteiten van de verdragssluitende Staten alleen maar minnelijke schrikken treffen voor zover het gaat om een met de overeenkomst strijdige dubbele aanslag van dezelfde belastingplichtige. Dat is hier niet het geval,

* * *

In het ontwerp van het model-verdrag dat werd opgemaakt door de Organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling en waarnaar de memorie van toelichting verwijst, staat boven artikel 18 het opschrift: «Pensioenen» en boven artikel 19 «Openbare Ambten».

De tussen België en Zweden gesloten overeenkomst herhaalt voorafgaand artikel 18 van het model-verdrag, maar wijkt WII dat model-verdrag af wat artikel 19 betreft.

Zo heeft § 1 van artikel 19 van de Belgisch-Zweedse overeenkomst een als volgt luidend tweede lid, dat niet voorkomt in het model-verdrag:

«Zo ook zijn pensioenen, betaald in uitvoering van de sociale wetgeving van een verdragssluitende Staat, enkel in die Staat belastbaar».

Het toepassingsgebied van deze bepaling lijkt niet zeer duidelijk, gezien op de context van de artikelen [8 en 19],

Artikel 18 is volstrekt algemeen. Alleen de Staat waaronder de gepensioneerde verblijfhouder ressorteert, heeft het recht belasting op het pensioen te heffen,

Artikel 19, § 2, past dezelfde regeling toe op «de pensioenen betaald wegens diensten bewezen in het kader van een handels- of rijverbedrijvigheid, die door een verdragssluitende Staat of door een van zijn politieke onderverdelingen of lokale gemeenschappen» wordt uitgeoefend, voor zover die pensioenen niet bedoeld zijn. In artikel 19, § 1, tweede lid, dit is voor zover «zij niet betaald zijn in uitvoering van de sociale wetgeving».

Uit artikel 19, § 1, eerste lid, en *cOr/wro* uit artikel 19, § 2, moet worden afgeleid dat doel de Staat die ze verschuldigd is, zullen worden belast de pensioenen betaald door de Staat of een van zijn politieke onderverdelingen of lokale gemeenschappen, als clic pensioenen:

„betaald zijn wegens diensten bewezen in het kader noch van een handels-, noch van een rijverbedrijvigheid».

jo *Wt-~z-~.~.~t-~z-~z* ~(.~ -("V"!V"!L)~.~r~11J'; ci..n.. il¹ _ddn; d¹ür. 3. <.1c[-'jtl- coal-~.~l-rci-~.~biu indu a#d!ll'. ;1 (L'; p.:~:ion.:~'o;~!~'Y~"~;en e-r>.~llt'on dl'-l- lenis!t,ton -U(p@t@).

Le prm:11:::;L' pr ut ~~er~~ qOllpiq-, er CTC:((:::), en raison du lait que n0:1lb14."(l'en:p:::;L', r, pH:~h,:~0.. p-~r~Vé:ij(L:~t d Lt pension de :~6:LERi: sociale. ttc-e" reihi-)n) ~...eXi:...1';jala... (~:.;~1~ pdyent r.lx-u:::es OI: PIT: rent:e~;L;iC" d uu compagnie du surunce [système <lit de l'assurance-groupe]. Dans un tel r.~. Ge pension i mixte le beneficiel(" belgC', résidant en 51,((1,\$).lbLa cei Beloqil- lr retenue du précompte p'oles sionnel sur la part tp.li constitue la pension IC:<~< versée en exécution de la législation sociale. tandis que Ja pension ("t;<~i-éfj,!lre s:jcm t:1xéC qu'en Suede.

Selon les renseignements fournis par le délégué du Gouvernement, l'alinéa 2 de l'article 19, § 1er, d'une portée générale et s'appliquera aussi bien aux pensions du secteur privé, qu'à celles du secteur public. Il est donc été préférable d'insérer cet alinéa dans l'article 18 (qui, dans la convention-type, est intitulé : « Pensions ») plutôt que dans l'article 19 (intitulé « Fonctions publiques »).

Dans notre législation nationale, l'impôt dû sur les revenus et produits de capitaux et biens mobiliers de^r imposés à l'étranger, est acquitté par imputation du montant du précompte mobilier (article 186 du Code des impôts sur les revenus) et « l'impôt est en outre diminué d'une quotité forfaitaire de cet impôt étranger ». (article 187 du Code des impôts sur les revenus).

La succession de ces deux articles et l'emploi dans le second des mots «en outre» inclinerait à penser que l'ordre d'imputation est le suivant : d'abord le précompte mobilier et ensuite, la quotité lorfitaire d'impôt étrangée (fixée à 5 % par l'article 195 du Code des impôts sur les revenus).

Il ressort toutefois d'une déclaration faite par Je Ministre des Finances il y a Commission du Sénat à l'occasion de l'examen du projet de loi modifiant, en matière de précomptes, le Code des impôts sur les revenus (Doe.. pari. Sénat, session 1965-1966, n° 219, p. 5) que l'on imputera, par priorité, les précomptes 110n remboursables parmi lesquels all fait figurer les quotités forfaitaires d'Impôts étrangers et, dans la mesure où le solde d'impôts sera inférieur aux précomptes remboursables, ceux-ci seront remboursés (par apurement prioritaire de la cotisation aux cinq centimes additionnels).

Cette pratique administrative sera donc normalement suivie en cas d'application de l'article 23, § 5, alinéa 2, de la convention.

L'article 27 de la convention prévoit un engagement de l'aide mutuelle pour le recouvrement des impôts. Ce texte s'inspire des dispositions semblables figurant dans d'autres conventions de prévention de la double imposition. Selon l'interprétation traditionnelle donnée à ces textes, les titres qui sont exécutoires dans un Etat le sont dans l'autre sans formalité d'exécution¹ et elles doivent être contribuables directement et doivent contribuer à la base du titre en tant qu'exécutoire étrangère.

L'ensemble fut composé de :

Messieurs: G. Joloye, conseiller d'Etat.. président..

G. V'en Bunlll'II c^et J. Masquelin, conseill^{rs} d'Etat.

p, [1(' Vîs; 'ç!!(r l' C-, i), ollskin. (15;seS.5(CHL<\ - rir la section de légi"lûion,

G. De Leuze. gr"ffier adjoint... wdfier.

b) bet.i.ild zijn wegens diensten bewezen in het belang van een « handels- of Jhr.vcrLH lid»: beál' iJvJk('iç1^a), ah dIL' pensioenru bera.ild zljn tel' uivvoeruq v.^a de sociale wctqcv.niq.

Ikt probleem kan noog inqewikkelder worden doordat hecl wat open-
[f]t'c elf p.tteuherc werkgevers bij hcr pensioen van de sociale zekerheid
con :c-n-'n'TL', buitenwettelijk » pensioeu voegcn. dat zij zelf of door
tuedO:..l vni een l.fr.:!('~-eringsmilaatschappij (de zoogenaarde groeps-
verz iel-ing) betalen. In zulk eeu gemengd pensioenstelsel wordt op de
Belgi-ch' gerechtigde elic in Zweden verblijft, in Belqtæ de bedrijfs-
voorde Hing toe qepast op het qedelct dat het wettelijk pensioen vormt
en betaald is ter uitvoering van de sociale wetgeviuq. terwlj. l het
bntnenwettelijk pensioen alleen in Zwede wordt helast.

Naar de qemachtigde van de Regering heefr verklaard, heeft het tweede lcl van artikel 19, § 1, een algemene strekking en zal het zewel op de pensioeneu van de particuliere sector als op die van de overheidssector worden toegepast. Hct zou dus beter geweest zijn, dat lid in te voegen in artikel 18 (dat in het model-verdraag onder het opschrift «Pensioellen» staat) eu niet in artikel 19 [met als opschrift «Openbare Ambren»].

In de Belgische wetgeving wordt de belasting die verschuldigd is op reeds in het buitenland belaste inkomsten en opbrengsten van roerende goederen en kapitalen gekweten door verraking van het bedrag van de roerende voorheffing (artikel 186 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen), en «van de belasting wordt daarenboven een voorlaatste gedeelte van die buitenlandse belasting afgetrokken» (artikel 187 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen).

Uit de opeenvolging van die twee artikelen en uit het gebruik van het woord "daarenboven » in het tweede artikel zou kunnen worden opgemaakt dat de verrekening in de volgende orde geschiedt : eerst de roerende voorheffing en daarna het lorfaitalr gedeelte van buitenlandse belasting (door artikel 195 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen bepaald op 15 %).

Uit een verklaring die de Minister van Financiën in de Senaatscommissie heeft afgelegd bij de besprekking van het ontwerp van wet tot wijziging, artikel voorheffingen, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (Senaat, zitting 1965-1966, qdr. st. n° 219, blz. 5), blijkt echter dat bij voorraad zullen worden toegekend de niet terugbetaalbare voorheffingen, waaronder men ook de forfaitaire gedeelten van buitenlandse belastingen telt, en dat, voor zover het belastingsaldo kleiner is dan de terugbetaalbare voorheffingen, deze zullen worden terugbetaald (door aanzuivering bij voorrang van de aanslag in de vijf opeenvolgende jaren).

Deze administratieve praktijk z^{al} dus normaal worden gevuld in geval artikel 1:23, § 5, tweede lid, van de overeenkomst wordt toegepast.

Artikel 27 van de overeenkomst voorziet in wederzijdse hulpverlening voor het invorderen van de belastingen. Deze tekst gaat uit van soortgelijke bepalingen uit andere overeenkomsten ter voorkoming van dubbele belasting. Volgens de tralitlonle uitlegging van deze teksten, zijn de titels die in een Staat uitvoerbaar zijn, d.d. ook in de andere Staat zonder formaliteit van uitvoering te brengt, en in België geven de ontvangers der directe belastingen dwangbevelen uit op grond van de buitenlandse uitvoerbare titel.

De verwijzingen in sommige bepalingen van de overeenkomst naar imdne bepolingen di"J.I!"van, vermelden vaak de paragrafen v-n cie artikelen en gebruiken daarvoor het teken „§», De onderverdelingQen Vi"n cie artikelen zijn wel verlummerd, m-lell zonder datzelfde tek'n. Ten cindciedere verwairing te voorkomen. nwke men voortaan in soortgelijke intern"tio,lla ovc!CenkOlle:ten gebruik v-n het teken „§» om de genummerde onderverdelingen van de ill"tekelen aan te wijzen.

De kamer was samengesteld uit:

De Heren: G. Holoye. staatsraad, voorzitter,

G. V'II'l Bunnell en J. l\1dsquidill, st"dbraden,

p, De Visscher en G Aronstein. bijzitters van de ~~le~~ wetgeving,

G. De Leuze, adjuIct.:griffie.-. wjffier.

La concordance CUEen la version frauquable et 1.1 Vlrsf, M. H. G. Van Buuren.
Il été vérifiée sous le contrôle de M. G. Van Buuren.

Le rapport a été présenté à l'Assemblée par M. G. Piquet, substitut...

Le Greffier,

(s.) G. DE LEUZE.

Le Président.

(s.) G. HOLOYE.

De... o... 'cuestemrui... tuscn de Fransc en dt' Nedcrlauds», tekst wcrd u.iqczieu onder toezicht van cie H. G. Van Burmen,

Het verslag VCI'd uitgebracht door de H. G. Piquet, substituut.

De Grillier.

(Jet.) G. DE LEUZE.

De Voorzitter.

(geL) G. HOLOYE.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN,

Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires étrangères, de Notre Vice-Premier Ministre et Ministre du Budget, de Notre Ministre des Finances et de Notre Ministre des Relations commerciales extérieures,

Nous AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Notre Ministre des Affaires étrangères, Notre Vice-Premier Ministre et Ministre du Budget, Notre Ministre des Finances et Notre Ministre des Relations commerciales extérieures sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit:

Article premier.

La Convention entre la Belgique et la Suède tendant à éviter les doubles impositions et à régler certaines autres questions en matière d'impôts, sur les revenus et sur la fortune, signée à Bruxelles le 2 juillet 1965, sortira son plein effet.

Art. 2.

Le dégrèvement des impositions établies ou acquittées contrairement aux dispositions de la Convention est - même lorsque ces impositions ne sont plus susceptibles de révision en droit commun - prononcé par le directeur des contributions directes, soit d'office, dans le délai d'un an à compter de la publication de la présente loi au *Moniteur belge*, soit ensuite d'une réclamation motivée présentée dans le même délai au Fonctionnaire précité.

WETSONTWERP

BOUDEWIJN,

Koning der Belgen,

Aan allen die nu zIJn en nierne wezen zuuen, UNZE GROET.

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken, van Onze Vice-Eerste-Minister en Minister van Begroting, van Onze Minister van Financiën en van Onze Minister van Buitenlandse Handelsbetrekkingen,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Buitenlandse Zaken, Onze Vice-Eerste-Minister en Minister van Begroting, Onze Minister van Financiën en Onze Minister van Buitenlandse Handelsbetrekkingen zijn gelast, in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1.

De Overeenkomst tussen België en Zweden ter voorbeelding van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake inkomen- en vermogensbelastingen, ondertekend te Brussel op 2 juli 1965, zal vol komen uitwerking hebben.

Art. 2.

Zelfs wanneer zij op grond van het gemeen recht niet meer kunnen worden herzien, wordt van de aanslagen die in strijd met de bepalingen van de Overeenkomst zijn gevestigd of gekweten, ontlasting verleend door de directeur der directe belastingen, lietzij van ambtswege binnen een termijn van één jaar met ingang van de bekendmaking van deze Wet in het *Belgisch Staatsblad*, hetzij naar aanleiding van een met redenen omkleed bezwaarschrift dat binnen dezelfde termijn bij de vooroernde ambtenaar werd ingediend.

L'article 308 du Code des impôts sur les revenus ne s'applique pas aux dégrèvements accordés sur les impositions visées au présent article.

Donné à Bruxelles, le 6 octobre 1966.

Artikel 308 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen is niet van toepassing op de ontlastingen die worden verleend op de in onderhavig artikel bedoelde aanslagen.

Gegeven te Brussel, 6 oktober 1966.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI:

Le Ministre des Affaires étrangères,

VAN KONINGSWEGE:

De Minister van Buitenlandse Zaken,

p, HARMEL.

Le Vice-Premier Ministre et Ministre du Budget,

De Vice-Eerste-Minister en Minister van Begroting,

VV, DE CLERCQ,

Le Ministre des Finances,

De Minister !Jan Finsciëza,

R. HENRION,

Le Ministre des Relations commerciales extérieures,

De Minister van Buitenlandse Hendelsbetrekkingen,

A. DE WINTER.

Convention entre la Belgique et la Suède, tendant à éviter les doubles impositions et à régler certaines autres questions en matière d'impôts sur les revenus et sur la fortune

Sa Majesté le Roi des Belges, et

Sa Majesté le Roi de Suède,

animés du désir d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur les revenus et sur la fortune, ont décidé de conclure une Convention et ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires, savoir :

Sa Majesté le Roi des Belges :

M. Paul-Henri Spaak, Son Ministre des Affaires étrangères,

Sa Majesté le Roi de Suède:

M. Stig Unger, Son Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire à Bruxelles,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

Article 1

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou de chacun des deux Etats.

Article 2

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte de chacun des Etats contractants, de ses subdivisions politiques et de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune, les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant des salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus-values,

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

A. En ce qui concerne la Belgique :

1° l'impôt des personnes physiques;

2° l'impôt des sociétés;

3° l'impôt des personnes morales;

4° l'impôt des non-résidents,

y compris les précomptes et les compléments de précomptes, les centimes additionnels sur les impôts mentionnés ci-dessus et la taxe communale additionnelle à l'impôt des personnes physiques.

B. En ce qui concerne la Suède :

1° l'impôt d'Etat sur le revenu (den statliga inkomstskatten);

2° l'impôt sur les dividendes d'actions (kupongskatten);

3° l'impôt sur les revenus non distribués (ersättningsskatten);

4° l'impôt sur les répartitions (utskiftningskatten);

5° l'impôt d'Etat sur la fortune (den statliga förmögenhetsskatten);

6° l'impôt communal sur le revenu (den kommunala inkomstskatten);

7° l'impôt sur les salaires des gens de mer (sjömanskatten);

8° les taxes sur les avantages et priviléges spéciaux (bevilningsutsvärtern för särskilda förmåner och rättigheter).

4. La Convention s'appliquera aussi aux impôts futurs de nature identique ou analogue qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiqueront, à la fin de chaque année, les modifications apportées à leurs législations fiscales respectives,

Overeenkomst tusson België en Zweden ter voorkomlnq van dubbele belasting en lot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake inkomsten- en vermogensbelastingen

Zijne Majesteit de Koning der Belgen, en

Zijne Majesteit de Koning van Zweden,

bezielt met het verlangen dubbele belasting te voorkoren en sommige andere aangelegenheden inzake inkomsten- en vermogensbelastingen te regelen, hebben beslist een Overeenkomst te sluiten en hebben daartoe tot hun gevolmachtigden benoemd:

Zijne Majesteit de Koning der Belgen:

De heer Paul-Henri Spaak, Zijn Minister van Buftengewoon Zaken,

Zijne Majesteit de Koning van Zweden:

De heer Stig Unger, Zijn buitengewoon en gevolmachtigd Ambassadeur te Brussel, die, na hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volnachten te hebben overgelegd, als volgt zijn overeengekomen:

Artikel I

Deze Overeenkomst is van toepassing op de personen die verblijfhouder zijn van een verdragsluitende Staat of van beide verdragsluitende Staten.

Artikel 2

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op de inkomsten- en vermogensbelastingen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van ieder der verdragsluitende Staten, van zijn staatkundige onderdelen en zijn lokale gemeenschappen.

2. Als inkomsten- en vermogensbelastingen worden beschouwd de belastingen die worden geheven op het gehele inkomen, op het gehele vermogen of op bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, met inbegrip van de belastingen op de winsten verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, de belastingen op het bedrag van de door de ondernemingen betaalde lonen, zomede de belastingen op de rneerwaarden,

3. De bestaande belastingen, waarop deze Overeenkomst van toepassing is, zijn met name :

A. Met betrekking tot België :

1° de personenbelasting;

2° de vennootschapsbelasting;

3° de rechtspersonenbelasting;

4° de belasting der niet-verblijfhouders, met inbegrip van de voorheffingen en aanvullende voorheffingen, de opcentiemen op de hierboven vermelde belastingen en de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting.

B. Met betrekking tot Zweden :

1° de staatsbelasting op het inkomen (den statliga inkomstskatten);

2° de belasting op dividenden van aandelen (kupongskatten);

3° de belasting op de niet uitgekeerde inkomsten (ersättningsskatten);

4° de belasting op de verdeleningen (utskiftningskatten);

5° de staatsbelasting op het vermogen (den statliga förmögenhetsskatten);

6° de gemeentebelasting op het inkomen (den komrunnla inkomstskatten);

7° de belasting op de lonen van zeelieden (sjömanskatten);

8° de taks~n ~P de spec.~a: voordele~ e~ voorrechten (bevillnlingsavgifterna för sarskiida fomaner och rättigheter),

4. De Overeenkomst zal eveneens van toepassing zijn op de belastingen van gelijke ~f gelijksoortige aard, die in de toekomst aan de bestaande belastingen zouden worden toegevoegd of deze zouden vervangen. Op het einde van ieder jaar zullen de bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende Staten onderling mededeling geven van de aan hun onderscheiden belastingwetgeving gebrachte wijzigingen.

5. Si l'adaptation de certaines règles d'application de la Convention est reconnue opportune, soit dans le cas d'une extension visée au paragraphe précédent, soit en raison de changements n'affectant pas les principes généraux de la législation fiscale d'un Etat contractant, telle qu'elle existe à la date de sa signature et la présente Convention, les ajustements nécessaires feront l'objet d'accords complémentaires à réaliser dans l'esprit de la Convention par voie d'échange de notes diplomatiques.

Article 3

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente:

- a) les expressions « un Etat contractant » et « l'autre Etat contractant » désignent, suivant le contexte, la Suède ou la Belgique;
- b) le terme « personne » comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes;
- c) le terme « société » désigne toute personne morale ou toute enfilé qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition dans l'Etat dont elle est un résident;
- d) les expressions « entreprise d'un Etat contractant » et « entreprise de l'autre Etat contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

e) l'expression « autorité compétente » désigne:

- (1) en ce qui concerne la Suède, le Ministre des Finances ou son représentant délivrant autorisé;
- (2) en ce qui concerne la Belgique, l'autorité compétente en vertu de la législation belge.

2. Pour l'application de la Convention par un Etat contractant, toute expression qui n'est pas autrement définie a le sens qui lui est attribué par la législation dudit Etat régissant les impôts faisant l'objet de la Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « résident d'un Etat contractant » désigne toute personne qui, en vertu de la législation dudit Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat, en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue.

2. Lorsque, selon la disposition du § Ier, une personne physique est considérée comme résident de chacun des Etats contractants, le cas est résolu d'après les règles suivantes:

a) cette personne est considérée comme résident de l'Etat contractant où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent, Lorsqu'elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans chacun des Etats contractants, elle est considérée comme résident de l'Etat contractant avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) si l'Etat contractant où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou qu'elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats contractants, elle est considérée comme résident de l'Etat contractant où elle séjourne de façon habituelle;

c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans chacun des Etats contractants ou qu'elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme résident de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité;

d) si cette personne possède la nationalité de chacun des Etats contractants ou qu'elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon la disposition du § Ier, une personne autre qu'une personne physique est considérée comme résident de chacun des Etats contractants, elle est réputée résident de l'Etat contractant où se trouve son siège de direction effective.

I 5. Indien wijzigingen aan sommige regelen in verband met de toepassing van de Overeenkomst opportuun worden geacht, hetzij in geval van een uitbreiding als bedoeld in de voorgaande paragraaf, hetszij [~egens veranderingen die de algemene beginselen van de belastingwetgeving van een verdragsluitende Staat met aantasten, zoals die wetgeving is op de datum van ondertekening van deze Overeenkomst, zullen de nodige aanpassingen het voorwerp zijn van aanvullende akkoorden die door wisseling van diplomatieke nota's in de geest van de Overeenkomst zullen worden getroffen.

Artikel 3

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband een andere interpretatie vergt:

- a) betekenen de uitdrukkingen « een verdragsluitende Staat » en « de andere verdragstaat » Zweden of België naar gelang van het zinsverband;
- b) behelst het woord « persoon » een natuurlijke persoon, een vennootschap en elke andere vereniging van personen;
- c) betekent het woord « vennootschap » elke rechtspersoon die of elke lichaam dat voor de heffing van de belasting in de Staat, waarvan het verblijfhouder is, als een rechtspersoon wordt beschouwd;
- d) betekennen de uitdrukkingen « onderneming van een verdragsluitende Staat » en « onderneming van de andere verdragsluitende Staat » respectievelijk een onderneming geëxploiteerd door een verblijfhouder van een verdragsluitende Staat en een onderneming geëxploiteerd door een verblijfhouder van de andere verdragsluitende Staat;

e) betekent de uitdrukking « bevoegde autoriteit »:

- (1) met betrekking tot Zweden, de Minister van Financiën of zijn behoorlijk gemachtigde vertegenwoordiger;
- (2) met betrekking tot België, de autoriteit die op grond van de Belgische wetgeving bevoegd is.

2. Voor de toepassing van de Overeenkomst door een verdragsluitende Staat heeft elke uitdrukking die niet op een andere wijze is bepaald de betekenis die haar wordt toegekend door de wetgeving van die Staat betreffende de belastingen die het voorwerp van de Overeenkomst zijn, tenzij het zinsverband een andere interpretatie vergt.

Artikel 4

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking « verblijfhouders van een verdragsluitende Staat » elke persoon die, overeenkomstig de wetgeving van die Staat, in die Staat belastbaar is wegens zijn domicilie, zijn verblijfplaats, zijn zetel van leiding of enig ander gelykaardig criterium,

2. Wanneer een natuurlijke persoon, volgens de bepaling van § 1, verblijfhouder is van beide verdragsluitende Staten, wordt het geval geregeld overeenkomstig de volgende richtlijnen :

a) deze persoon wordt geacht verblijfhouder te zijn van de verdragsluitende Staat waar hij over een duurzaam tehuis beschikt. Indien hij in beide verdragstaat over een duurzaam tehuis beschikt, wordt hij geacht verblijfhouder te zijn van de verdragsluitende Staat waarmee zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van zijn levensbelangen) ;

b) indien niet kan worden uitgemaakt in welke verdragsluitende Staat deze persoon het middelpunt van zijn levensbelangen heeft of indien hij in geen van de verdragsluitende Staten over een duurzaam tehuis beschikt, wordt hij geacht verblijfhouder te zijn van de verdragsluitende Staat waar hij gewoonlijk verblijft;

c) indien deze persoon in beide verdragsluitende Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht verblijfhouder te zijn van de verdragsluitende Staat waarvan hij de nationaliteit bezit;

d) indien deze persoon de nationaliteit van beide verdragsluitende Staten of van geen van beide bezit, regelen de bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende Staten de aangelegenheid in geren overleg.

3. Wanneer, volgens de bepaling van § 1, een andere persoon dan een natuurlijke persoon als verblijfhouder van beide verdragsluitende Staten wordt beschouwd, wordt hij geacht verblijfhouder te zijn van de verdragsluitende Staat waar zijn zetel van wekelijkse leiding is gelegen.

Article 5

I. Au sens de la présente Convention, l'expression « établissement stable » désigne une installation fixe d'affaires où l'entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression « établissement stable » comprend notamment :

- a) un siège de direction;
- b) une succursale;
- c) un bureau;
- d) une usine;
- e) un atelier;

1) une mine, une carrière, ainsi que tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles ou d'exploitation forestière ou agricole;

g) un chantier de construction ou de montage dont la durée dépasse douze mois.

3. On ne considère pas qu'il y a établissement stable si :

a) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation, par une autre entreprise;

cl) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e) une installation fixe d'affaires est utilisée, pour l'entreprise, aux seules fins de publicité, de fourniture d'informations, de recherches scientifiques ou d'activités analogues qui ont un caractère préparatoire ou auxiliaire.

4. Une personne agissant dans un Etat contractant pour le compte d'une entreprise de l'autre Etat contractant - autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant, visé au § 5 - est considérée comme « établissement stable » dans le premier Etat si elle dispose dans cet Etat de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, à moins que l'activité de cette personne ne soit limitée à l'achat de marchandises pour l'entreprise.

5. On ne considère pas qu'une entreprise d'un Etat contractant a un établissement stable dans l'autre Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité, par l'entremise d'un courtier, d'un commissaire général ou de tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

6. Nonobstant les dispositions des §§ 4 et 5, une entreprise d'assurances d'un Etat contractant est considérée comme ayant un établissement stable dans l'autre Etat contractant dès l'instant où, par l'intermédiaire d'un représentant établi dans cet autre Etat, elle perçoit des primes dans ce dernier Etat ou assure des risques situés dans le même Etat.

Le représentant visé à la présente disposition ne comprend pas l'agent indépendant dont question au § 5, lorsqu'il ne dispose pas de pouvoirs, qu'il exerce habituellement, lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, il faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6

I. Les revenus provenant de biens immobiliers sont imposables dans l'Etat contractant où ces biens sont situés.

2. L'expression « biens immobiliers » est définie conformément au droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression englobe en tout cas les accessoires, le cheptel mort

Artikel 5

I. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking « vaste inrichting » een vaste bedrijfsinstallatie waarin de onderneming haar bedrijvigheid geheel of gedeeltelijk uitoefent.

2. De uitdrukking « vaste inrichting » omvat onder meer :

- a) een zetel van leiding;
- b) een filiaal;
- c) een kantoor;
- d) een fabriek;
- e) een werkplaats;

f) een mijn, een steengroeve, zonneerde elke andere plaats van ontginning van natuurlijke hulpbronnen of van land- of bosbouwbedrijf;

g) een bouw- of montagewerf waarvan de duur twaalf maanden overschrijdt.

3. Er wordt niet geacht dat er een vaste inrichting bestaat wanneer :

a) gebruik wordt gemaakt van installaties, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende koopwaren;

b) een voorraad van aan de onderneming toebehorende koopwaren wordt aangelegd uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering;

c) een voorraad van aan de onderneming toebehorende koopwaren wordt aangelegd uitsluitend voor het verwerken door een andere onderneming;

d) gebruik wordt gemaakt van een vaste bedrijfsinstallatie, uitsluitend voor de aankoop van koopwaren of voor het inwinnen van inlichtingen voor de onderneming;

e) voor de onderneming gebruik wordt gemaakt van een vaste bedrijfsinstallatie, uitsluitend voor reclamedoeleinden, voor het verstrekken van inlichtingen, voor wetenschappelijk onderzoek of voor het verrichten van soortgelijke werkzaamheden die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben.

4. Een persoon - die geen onafhankelijk vertegenwoordiger is in de zin van § 5 - en die in een verdragsluitende Staat voor een onderneming van de andere verdragsluitende Staat werkzaam is, wordt als een in de eerstgenoemde Staat gelegen vaste inrichting beschouwd, indien hij gemachtigd is om er namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht in die Staat gewoonlijk uitoefent, tenzij de werkzaamheden van deze persoon zich tot de aankoop van koopwaren voor de onderneming beperken.

5. Een onderneming van een verdragsluitende Staat wordt niet geacht een vaste inrichting in de andere verdragsluitende Staat te bezitten enkel op grond van het feit dat zij aldaar zaken doet door bemiddeling van een makelaar, een algemeen commissair of enig ander onafhankelijk, tusschenpersoon, op voorwaarde dat die personen in het normaal kader van hun bedrijvigheid handelen.

6. Niettegenstaande de bepalingen van §§ 4 en 5 wordt een verzekeringsonderneming van een verdragsluitende Staat beschouwd in de andere verdragsluitende Staat een vaste inrichting te bezitten, zodra zij in die andere Staat premies int of in die andere Staat gelegen rlsico's verzekert door bemiddeling van een aldaar gevestigde vertegenwoordiger.

De in deze bepaling bedoelde vertegenwoordiger omvat de onafhankelijke agent niet waarvan sprake in § 5, wanneer hij niet gemachtigd is om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht niet gewoonlijk uitoefent.

7. Het feit dat een vennootschap, verblijfhouder van een verdragsluitende Staat, een vennootschap correct of door een vennootschap wordt gecontroleerd die verblijfhouder is van de andere verdragsluitende Staat of aldaar zaken doet (al dan niet door bemiddeling van een vaste inrichting), volstaat op zichzelf niet om een van beide vennootschappen tot een vaste inrichting van de andere te maken.

Artikel 6

I. Inkomsten uit onroerende goederen zijn belastbaar in de verdragsluitende Staat waar die goederen gelegen zijn.

2. De uitdrukking « onroerende goederen » wordt bepaald volgens de wetgeving van de verdragsluitende Staat waal de betreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval

ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété, foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des redevances variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres richesses du sol; les navires et aéronefs ne sont pas considérés comme biens immobiliers.

3. Les dispositions du § 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des §§ 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise, ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession libérale.

Article 7

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à l'établissement stable.

2. Sans préjudice de l'application du § 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte et séparée exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable et avec toute autre entreprise contrôlant la première ou contrôlée par elle, ou soumise au même contrôle,

3. Dans le calcul des bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées et les charges assumées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. A défaut de justification probante et complète du montant des bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant, qui est imputable à son établissement stable situé dans l'autre Etat, l'Impôt peut être établi dans cet autre Etat sur un montant forfaitaire de bénéfices déterminé conformément à sa propre législation, compte tenu des bénéfices normaux d'entreprises analogues du même Etat; lorsqu'il s'agit d'entreprises d'assurances, ce forfait peut être fixé en fonction des primes brutes reçues par l'entreprise à l'intervention dudit établissement.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait que cet établissement stable a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont calculés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices d'une entreprise comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions du présent article ne font pas obstacle à l'application des dispositions de ces autres articles pour la taxation de ces éléments de revenu.

Article 8

1. Par dérogation à l'article 7, les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où est situé le siège de la direction effective de l'entreprise.

het toebehoren, de levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, de rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, het vruchtengebruik van onroerende goederen en het recht op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie of de concessie van cie exploitatie van minerale aardlagen, bronnen en andere bodernrijdommen: schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.

3. De bepalingen van § 1 zijn van toepassing op de inkomsten uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuren of verpachten, alsmede uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.

4. De bepalingen van de §§ 1 en 3 zijn ook van toepassing op de inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming zorgde op de inkomsten uit roerende goederen aangewend tot de uitoefening van een vrij beroep.

Artikel 7

L Winsten van een onderneming van een verdragsluitende Staat zijn slechts belastbaar in die Staat, tenzij de onderneming haar bedrijvigheid in de andere verdragsluitende Staat door bemiddeling van een aldaar gelegen vaste inrichting uitoefent. Wanneer de onderneming haar bedrijvigheid op die manier uitoefent, zijn de winsten van de onderneming belastbaar in de andere Staat, maar enkel in de mate dat zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

2. Onverminderd de toepassing van § 3 worden, wanneer een onderneming van een verdragsluitende Staat haar bedrijvigheid in de andere verdragsluitende Staat door bemiddeling van een aldaar gelegen vaste inrichting uitoefent, in elke verdragsluitende Staat aan die vaste inrichting de winsten toegerekend die zij zou hebben kunnen behalen indien zij een afzonderlijke en afgescheiden onderneming was geweest die dezelfde of een gelijkaardige bedrijvigheid uitoefent in dezelfde of gelijkaardige omstandigheden en in volledige onafhankelijkheid onderhandelt met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is en met enige andere onderneming die de eerstvermelde onderneming contreert, er door wordt gecontroleerd of ann dezelfde controle is onderworpen,

3. Bij de berekening van de winsten van een vaste inrichting worden in mindering gebracht de uitgaven gedaan en de lasten gedragen ten behoeve van deze vaste inrichting, met inbegrip van de uitgaven van bestuur en de algemene beheerskosten aldus gedaan in de Staat waar de vaste inrichting is gelegen of elders.

4. Als geen afdoende en volledige rechtvaardiging wordt verstrekt van het bedrag van de winsten van een onderneming van een verdragsluitende Staat, dat aan haar in de andere Staat gelegen vaste inrichting is toe te rekenen, mag de belasting in die andere Staat worden gevestigd op een forfaitair winstbedrag dat, overeenkomstig zijn eigen wetgeving, wordt bepaald met inachtneming van de normale winsten van gelijkaardige ondernemingen van dezelfde Staat; wanneer het om verzekeringsondernemingen gaat, mag het forfaitair bedrag worden bepaald volgens de brutopremios die de onderneming door tussenkomst van bedoelde inrichting heeft geïnd.

5. Aan een vaste inrichting worden geen winsten toegerekend wegens het feit dat die vaste inrichting enkel koopwaren voor de onderneming heeft gekocht.

6. Voor de toepassing van de voronstaande paragrafen worden de aan de vaste inrichting toe te rekenen winsten ieder jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een geldige en voldoende reden bestaat om anders te handelen,

7. Wanneer onder de winsten inkomensthestanddelen voorkomen die in andere artikelen van deze Ovierenkomst afzonderlijk worden behandeld, doen de bepalingen van dit artikel geen afbreuk aan de bepalingen van die andere artikelen van de belastingheffing van die inkomstenbestanddelen.

Artikel 8

1. In afwijking van artikel 7 zijn winsten uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer uitsluitend belastbaar in de verdragsluitende Staat waar de zetel van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

2. Si Je siège de la direction effective d'une entreprise de navigation maritime est à bord d'un navire, ce siège est réputé situé dans l'Etat contractant où se trouve le port d'attache de ce navire ou, à défaut de port d'attache, dans l'Etat contractant dont l'exploitant du navire est un résident.

Article 9

1. Lorsque:

a) une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que

b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions acceptées ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient conclues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été obtenus par l'une des entreprises, mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsque les bénéfices ainsi transférés comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions du présent article ne font pas obstacle à l'application des dispositions de ces autres articles pour la taxation de ces éléments de revenu.

Article 10

1. Les dividendes attribués par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat..

2. Toutefois, ces dividendes peuvent être imposés dans l'Etat contractant dont la société qui attribue les dividendes est un résident et selon la législation de cet Etat; mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder:

a) 15 p.c. du montant imposable des dividendes déterminé conformément à la législation belge en vigueur à la date de signature de la présente Convention, lorsqu'il s'agit de dividendes payés par une société qui est un résident de la Belgique;

b) 15 p.c. du montant brut des dividendes, lorsqu'il s'agit de dividendes payés par une société qui est un résident de la Suède.

Le présent paragraphe ne limite pas l'imposition de la société sur les bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

En ce qui concerne les sociétés résidentes de la Belgique, il n'exclut pas la taxation aux taux prévus par la législation belge en vigueur à la date de la signature de la présente Convention, en cas de rachat de leurs propres actions ou parts ou à l'occasion du partage de l'avoir social. En ce qui concerne les sociétés résidentes de la Suède, il n'exclut pas le prélèvement de l'impôt sur les répartitions au taux prévu par la législation suédoise en vigueur à la date de la signature de la présente Convention.

3. Le terme « dividendes » employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires, à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime que les revenus d'actions par la législation fiscale de l'Etat dont la société distributrice est un résident. Il comprend également les revenus - y compris les intérêts - imposables au titre de revenus de capitaux investis par les associés dans les sociétés autres que par actions, résidentes de la Belgique, ainsi que les revenus de parts dans les associations dites économiques, résidentes de la Suède.

2. Indien de zetel van de werkelijke leiding van een zeescheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt de zetel geacht te zijn gelegen in de verdragsluitende Staat waar het schip zijn thuishaven heeft of, bij ontstentenis van een thuishaven, in de verdragsluitende Staat waarvan de exploitant van het schip een verblijfhouder is.

Artikel 9

1. Wanneer:

a) een onderneming van een verdragsluitende Staat rechtstreeks of ~rechtstreeks deelneemt aan het beheer, het toezicht ?f het kapitaal van een onderneming van de andere verdragsluitende Staat, of

b) dezelfde personen rechtstreeks of onrechtstreeks deelnemen aan het beheer, het toezicht of het kapitaal van een onderneming van een verdragsluitende Staat en een onderneming van de andere verdragsluitende Staat, en, in een en ander geval, de twee ondernemingen, in hun handels- of financiële betrekkingen, gebonden zijn door aanvaarde of opgelegde voorwaarden welke verschillen van die welke tussen onafhankelijke ondernemingen zouden gelden, mogen alle winsten die, zonder die voorwaarden, door een van de ondernemingen zouden behaald geweest zijn maar in feite tengevolge van die voorwaarden niet konden worden behaald, worden gevoegd bij de winsten van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast..

2. Wanneer onder de aldus overgedragen winsten inkomstenbestanddelen voorkomen die in andere artikelen van deze Overeenkomst afzonderlijk worden behandeld, doen de bepalingen van dit artikel geen afbreuk aan de bepalingen van die andere artikelen voor de belastingheffing van die inkomstenbestanddelen,

Artikel 10

1. Dividenden toegekend door een vennootschap die verblijfhouder is van een verdragsluitende Staat aan een verblijfhouder van de andere verdragsluitende Staat zijn in die andere Staat belastbaar.

2. Nochtans mogen die dividenden in de Verdragsluitende Staat, waarvan de vennootschap die de dividenden toekent een verblijfhouder is, worden belast volgens de wetgeving van die Staat, maar de aldus geheven belasting mag niet hoger zijn dan:

a) 15 t.h. van het belastbare bedrag van de dividenden, bepaald volgens de Belgische wetgeving van kracht op de datum van ondertekening van deze Overeenkomst, wanneer het gaat om dividenden toegekend door een vennootschap die een verblijfhouder van België is;

b) 15 t.h. van het brutobedrag van de dividenden, wanneer het gaat om dividenden toegekend door een vennootschap die een verblijfhouder van Zweden is,

Deze paragraaf stelt geen beperking aan de belasting van de vennootschap op de winsten die tot de betaling van de dividenden dienen.

Met betrekking tot de vennootschappen die verblijfhouder van België zijn, is hij geen beletsel voor de aanslag, tegen de tarieven bepaald door de Belgische wetgeving van kracht op de datum van ondertekening van deze Overeenkomst, in geval van inkopen van hun eigen aandelen of delen of naar aanleiding van de verdeling van het maatschappelijk vermogen. Met betrekking tot de vennootschappen die verblijfhouder van Zweden zijn, is hij geen beletsel voor de heffing van de belasting op de verdelen tegen het tarief bepaald door de Zweedse wetgeving van kracht op de datum van ondertekening van deze Overeenkomst .

3. Het woord « dividenden » zoals het in dit artikel wordt gebruikt, betekent de inkomsten uit aandelen, genotsaandelen of rechten, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere wlnstaandelen, met uitzondering van schuldborderingen, alsmede de inkomsten uit anders maatschappelijke delen die door de belastingwetgeving van de Staat, waarvan de vennootschap die de uitkering doet, verblijfhouder is, aan hetzelfde regime als de inkomsten uit aandelen worden onderworpen. Het omvat eveneens de inkomsten - met inbegrip van de interessen - die belastbaar zijn als inkomen uit kapitalen door de vennoot belegd in andere vennootschappen dan op aandelen, die verblijfhouder van België zijn, alsmede inkomsten uit aandelen in de zogenaamde economische verenigingen die verblijfhouder van Zweden zijn.

4. Les limitations de taux prévues au § 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des dividendes, résident d'un Etat contractant dans l'autre Etat, contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, n'est pas stable auquel se rattache effectivement la participation génératrice des dividendes. Dans ce cas, cet autre Etat conserve le droit d'imposer les dividendes conformément à sa législation nationale.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet Etat ne recevoir aucun impôt sur les dividendes distribués par cette société, si aucun impôt au titre d'imposition complémentaire des bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes distribués ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et attribués à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces intérêts peuvent être imposés dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder 15 p.c. de leur montant.

Les intérêts provenant de la Belgique et attribués à un résident de la Suède sont, en tout état de cause, exemptés du complément de précompte mobilier exigible en vertu de la législation belge en vigueur à la date de la signature de la présente Convention.

3. Le terme « intérêts » employé dans le présent article désigne les revenus des fonds publics, des obligations d'emprunts, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices, et des créances ou dépôts de toute nature, ainsi que les lots d'emprunts et autres produits assimilés aux revenus de sommes prêtées ou déposées, par la législation fiscale de l'Etat d'où proviennent les revenus. Il ne comprend pas les intérêts considérés comme des dividendes en vertu de l'article 10, § 3, dernière phrase, ni ceux qui sont imposables au titre de bénéfices dans le chef des associés ou membres de sociétés de personnes ou groupements de personnes, résidents d'un Etat contractant.

4. La limitation de taux et l'exemption prévues au § 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des intérêts, résident d'un Etat contractant, a dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts, un établissement stable auquel se rattache effectivement la créance ou le dépôt générateur des intérêts. Dans ce cas, cet autre Etat conserve le droit d'imposer les intérêts conformément à sa législation nationale.

5. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable pour lequel l'emprunt générateur des intérêts a été contracté et qui supporte directement la charge de ces intérêts, lesdits intérêts sont réputés provenir de l'Etat contractant où l'établissement stable est situé.

6. Si, par suite de relations spéciales existant entre le débiteur et le créancier ou déposant ou que l'un et l'autre entretiennent avec des tierces personnes, le montant des intérêts attribués, compte tenu de la créance ou du dépôt pour lequel ils sont versés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le créancier ou déposant en l'absence de pareilles relations, la limitation de taux et l'exemption prévues au § 2 ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En ce cas, la partie excédentaire des intérêts est imposable, conformément à sa législation nationale, dans l'Etat contractant d'où proviennent ces intérêts.

4. De in § 2. bepaalde tariefbeperkingen zijn niet van toepassing als de beneficiant van de dividenden, verblijfhouder van een verdragsluitende Staat, in de andere verdragsluitende Staat w-aanvan de vennootschap, die de dividenden betaalt, verblijfhouder is, een vaste inrichting heeft waarmee de participatie die de dividenden opbrengt wezenlijk verbonden is. In dat geval behoudt die andere Staat het recht de dividenden overeenkomstig zijn nationale wetgeving te belasten.

5. Wanneer een vennootschap die, verblijfhouder van een verdragsluitende Staat winsten of omstenen verkrijgt uit de andere verdragsluitende Staat, mag die andere Staat, op grond van dit feit alleen, generlei belasting innen op de dividenden die door deze vennootschap worden uitgekeerd, noch enigerlei belasting heffen als bijkomende aanslag van de niet uitgekeerde winsten van de vennootschap, zelfs indien de uitgekeerde dividenden of de niet uitgekeerde winsten geheel of ten dele bestaan uit winsten of inkomsten voortkomende uit die andere Staat.

Artikel 11

I. Interessen die voortkomen van een verdragsluitende Staat en toegekend worden aan een verblijfhouder van de andere verdragsluitende Staat zijn belastbaar in die andere Staat..

2. Nochtans mogen die interessen worden belast in de verdragsluitende Staat waarvan zij voortkomen en zulks overeenkomstig de wetgeving van die Staat, maar de aldus geheven belasting mag niet hoger zijn dan vijftien ten honderd van het bedrag van de interessen.

In ieder geval zijn de interessen voortkomen van België en toegekend aan een verblijfhouder van Zweden vrijgesteld van de aanvullende roerende voorheffing die eisbaar is op grond van de Belgische wetgeving van kracht op de datum van de ondertekening van deze Overeenkomst..

3. Het woord « interessen» zoals het in dit artikel wordt gebruikt, betekent de inkomsten uit openbare fondsen, leningobligaties met of zonder hypothecaire waarborg of deelnemingsrecht in de winsten, enigerlei schuldvorderingen en deposito's, alsook de loten van leningen en andere inkomsten die met inkomsten uit geleende of gedeponerde gelden worden gelijkgesteld door de belastingwetgeving van de Staat waarvan de inkomsten voortkomen. Het omvat niet de interessen die op grond van artikel 10, § 3, laatste volzin, als dividenden worden beschouwd, noch die welke als winsten belastbaar zijn op naam van de vennooten of leden van personenvennootschappen of personenverenigingen die verblijfhouder zijn van een verdragsluitende Staat..

4. De tariefbeperking en de vrijstelling bedoeld in § 2, zijn niet van toepassing als de beneficiant van de interessen, verblijfhouder van een verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waarvan de interessen voortkomen een vaste inrichting heeft waarmee de schuldvordering of het deposito die de interessen opbrengen wezenlijk verbonden zijn. In dat geval behoudt die andere Staat het recht de interessen volgens zijn nationale wetgeving te belasten.

5. De interessen worden geacht voort te komen van een verdragsluitende Staat wanneer de debiteur die Staat zelf is, een politieke onderverdeling, een lokale autoriteit of een verblijfhouder van die Staat. Wanneer nochtans de debiteur van de interessen, hij weet al of niet een verblijfhouder van een verdragsluitende Staat, in een Verdragsluitende Staat een vasto inrichting bezit ten behoeve waarvan de lening die de interessen opbrengt werd aangegaan en die rechtstreeks de last van die interessen draagt, worden bedoelde interessen geacht voort te komen van de verdragsluitende Staat waar de vaste inrichting is gelegen.

6. Indien, tengevolge van bijzondere betrekkingen tussen de debiteur en de schuldeiser of deposito of welke een en ander met derde personen hebben, het bedrag VDn de toegekende interessen, rekening houdend met de schuldvordering of het deposito waarvoor zij worden betaald, datgene te boven gaat waaroorntrent de debiteur en de schuldeiser of de deposito zouden zijn overeengekomen bij ontstentenis van dergelijke betrekkingen, zijn de tariefbeperking en de vrijstelling bedoeld in § 2 slechts van toepassing op dit laatstvermelde bedrag. In dat geval is het excedente gedeelte van de interessen belastbaar in de verdragsluitende Staat waarvan de interessen voortkomen, volgens de nationale wetgeving van die Staat.

Article 12

J. Les redevances provenant d'un Etat contractant et attribuées à un résident de l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans cet autre Etat.

2. Le terme « redevances » employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

3. La disposition du § 1 ne s'applique pas lorsque le bénéficiaire des redevances, résident d'un Etat contractant, a, dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances, un établissement stable auquel se rattache effectivement le droit ou le bien générateur des redevances. Dans ce cas, cet autre Etat conserve le droit d'imposer les redevances conformément à sa législation nationale.

4. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable pour lequel le contrat donnant lieu au paiement des redevances a été conclu et qui supporte directement la charge de ces redevances, celles-ci sont réputées provenir de l'Etat contractant où l'établissement stable est situé.

5. Si, par suite de relations spéciales existant entre le débiteur et le créancier ou que l'un et l'autre entretiennent avec des tierces personnes, le montant des redevances attribuées, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont versées, excède le montant normal dont seraient convenus le débiteur et le créancier en l'absence de pareilles relations, les dispositions du § 1 ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En ce cas, la partie excéditaire des redevances est imposable, conformément à sa législation nationale, dans l'Etat contractant d'où proviennent ces redevances.

6. Lorsque, dans le cas visé au § 5, le débiteur est une entreprise qui est en fait sous la dépendance ou sous le contrôle de l'entreprise bénéficiaire des redevances ou vice versa, ou encore lorsque ces deux entreprises sont, en fait, sous la dépendance ou le contrôle d'une tierce entreprise ou d'entreprises juridiquement distinctes mais dépendant d'un même groupe, le montant normal des redevances ou produits peut, à défaut d'autres critères arrêtés de commun accord entre les autorités compétentes des Etats contractants, être fixé au montant nécessaire pour couvrir progressivement, jusqu'à l'expiration de la durée de la concession, la quote-part normalement imputable à la première entreprise dans le coût - augmenté d'un profit normal - de l'acquisition, du perfectionnement et de la conservation, par l'entreprise bénéficiaire des redevances, des droits ou biens donnant lieu au paiement de celles-ci.

Article 13

1. Les gains provenant de l'aliénation de biens immobiliers ou mobiliers faisant partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou de biens immobiliers ou mobiliers constitutifs d'une base fixe dont dispose un résident d'un Etat contractant dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession libérale, y compris de tels gains provenant de l'aliénation globale de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat. Les règles prévues à l'article 7, §§ 2 et 3, s'appliquent à la détermination du montant de ces gains. Toutefois, les gains provenant de l'aliénation des biens immobiliers ou mobiliers affectés à l'exploitation en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où est situé le siège de la direction effective de l'entreprise.

Artikel 12

1. Royalty's die voortkomen van een verdragsluitende Staat en aan een verblijfhouder van de andere verdragsluitende Staat worden toegekend, zijn enkel in die andere Staat belastbaar.

2. Het woord « royalty's » zoals het in dit artikel wordt gebruikt betekent de vorderingen van alle aard betaald voor het gebruik of de concessie tot het gebruik van een auteursrecht op een literair, artistiek of wetenschappelijk werk, met begrip van cinematografische films, van een octrooi, van een fabrieks- of handelsmerk, van een tekening of model, van een plan, van een geheime formule of een geheim procedé, alsmede voor het gebruik of de concessie tot het gebruik van een rijverkeids-, handels- of wetenschappelijke uitrusting of voor inlichtingen in verband met een ervaring op rijverkeids-, handels-, of wetenschappelijk gebied.

3. De bepaling van § 1 is niet van toepassing wanneer de beneficiant van de royalty's, verblijfhouder van een verdragsluitende Staat, in de andere verdragsluitende Staat waarvan de royalty's voortkomen, een vaste inrichting heeft, waarmee het recht of het goed dat de royalty's opbrengt wezenlijk verbonden is. In dat geval behoudt die andere Staat het recht de royalty's volgens zijn nationale wetgeving te belasten.

4. Royalty's worden geacht voort te komen van een verdragsluitende Staat wanneer de debiteur die Staat zelf is, een politieke onderverdeling, een lokale autoriteit of een verblijfhouder van die Staat. Wanneer nochtans de debiteur van de royalty's, hij wezen al of niet een verblijfhouder van een verdragsluitende Staat, in een verdragsluitende Staat een vaste inrichting bezit ten behoeve waarvan het contract dat tot betaling van de royalty's aanleiding geeft, werd gesloten en die rechtstreeks de last van die royalty's draagt, worden de royalty's geacht voort te komen van de Verdragsluitende Staat waar de vaste inrichting is gelegen.

5. Indien, ten gevolge van bijzondere betrekkingen tussen de debiteur en de schuldeiser of welke een en ander met derde personen hebben, het bedrag van de toegekende royalty's, rekening houdend met de diensten waarvoor zij worden betaald, datgene te boven gaat waaromtrent de debiteur en de schuldeiser zouden zijn overeengekomen bij ontstentenis van dergelijke bijzondere betrekkingen, zijn de bepalingen van § 1 slechts van toepassing op dit laatstvermelde bedrag. In dat geval is het excedentair gedeelte van de royalty's belastbaar in de verdragsluitende Staat waarvan de royalty's voortkomen, volgens de nationale wetgeving van die Staat..

6. Wanneer in het in § 5 bedoelde geval de debiteur een onderneming is die feitelijk afhangt van of gecontroleerd wordt door de onderneming die de beneficiant van de royalty's is, of vice versa, of nog wanneer beide ondernemingen feitelijk afhangen van of gecontroleerd worden door een derde ondernem. n.g. of door juridisch zelfstandige ondernemingen die van éénzelfde groep afhangen, mag het normale bedrag van de royalty's of opbrengsten, bij gebrek aan andere door de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten in overleg vastgelegde criteria, worden bepaald op het bedrag dat nodig is om geleidelijk, tot het verstrijken van de duur van de concessie, het aandeel te dekken aan de eerste onderneming normaal toerekenbaar in de kostprijs - verhoogd met een normale baat - van de verwerving, de vervolmaking en het behoud, door de onderneming die de beneficiant van de royalty's is, van de rechten of goederen die tot de betaling van die royalty's aanleiding geven.

Artikel 13

1. Winsten uit de vervreemding van onroerende of roerende goederen die deel uitmaken van de activa van een vaste inrichting welke een onderneming van een verdragsluitende Staat in de andere verdragsluitende Staat bezit, of van onroerende of roerende goederen die een vaste basis vormen waarover een verblijfhouder van een verdragsluitende Staat in de andere verdragsluitende Staat beschikt voor de uitoefening van een vrij beroep, met begrip van dergelijke winsten uit de volledige vervreemding van die vaste inrichting (alleen of samen met het geheel van de onderneming) of van die vaste basis, zijn belastbaar in die andere Staat. De regelen bepaald in artikel 7, §§ 2 en 3, zijn van toepassing voor het bepalen van het bedrag van die winsten. Nochtans zijn de winsten uit de vervreemding van de onroerende of roerende goederen aangewend tot de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer, enkel belastbaar in de verdragsluitende Staat waar de zetel van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

2. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux qui sont mentionnés au § 1 ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités indépendantes de caractère analogue ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que ce résident ne dispose de façon habituelle dans l'autre Etat contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. S'il dispose d'une telle base, les revenus sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables aux activités exercées à l'intervention de ladite base fixe.

2. L'expression « professions libérales » comprend en particulier les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, 19 et 20, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du § I, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si :

a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de l'année d'imposition considérée;

b) les rémunérations sont payées par un employeur ou au nom d'un employeur qui n'est pas résident de l'autre Etat, et

c) la charge des rémunérations n'est pas supportée directement par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international sont imposables dans l'Etat contractant où est situé le siège de la direction effective de l'entreprise.

Article 16

Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

Toutefois, les rémunérations normales allouées par une telle société à un membre de son conseil d'administration ou de surveillance pour l'exercice d'une activité journalière sont assimilées à des rémunérations afférentes à un emploi salarié exercé au service de la société et soumises au régime prévu à l'article 15.

Article 17

Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus que les professionnels du spectacle, tels les artistes de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision et les musiciens, ainsi que les sportifs, retirent de leurs activités personnelles en cette qualité sont imposables dans l'Etat contractant où ces activités sont exercées.

Article 18

Sous réserve des dispositions de l'article 19, § 1er, les pensions et autres rémunérations similaires, versées à un résident d'un Etat contenant au titre d'un emploi antérieur, ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Winsten uit de vervreemding van alle andere goederen dan die vermeld in § 1 zijn slechts belastbaar in de verdragsluitende Staat waarvan de vervaardiger vorbltjhoudcr is.

Artikel 14

1. De inkomsten die een verblijfhouder van een verdragsluitende Staat behaalt uit een vrij beroep of uit een andere zelfstandige bedrijvigheid van dezelfde aard zijn enkel belastbaar in die Staat, tenzij die verblijfhouder in de andere verdragsluitende Staat gewoonlijk over een vaste basis beschikt voor de uitoefening van zijn bedrijvigheid. Indien hij over een dergelijke basis beschikt, zijn de inkomsten belastbaar in de ander Staat maar enkel in de mate dat zij toerekenbaar zijn aan de bedrijvigheid die door bemiddeling van die vaste basis wordt uitgeoefend,

2. De uitdrukking « vrij beroep » omvat in het bijzonder de zelfstandige wetenschappelijke, literaire, artistieke, opvoedkundige of onderwijsbedrijvigheid, alsmede de zelfstandige bedrijvigheid van geneesheren, advocaten, ingenieurs, architecten, tandartsen en boekhouders,

Artikel 15

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 18, 19 en 20, zijn de lonen, wedden en andere gelijkaardige bezoldigingen die een verblijfhouder van een verdragsluitende Staat ontvangt uit een bezoldigde betrekking, enkel belastbaar in die Staat, tenzij de betrekking in de andere verdragsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de betrekking aldaar wordt uitgeoefend, zijn de te dier zake ontvangen bezoldigingen belastbaar in die andere Staat.

2. Niettegenstaande de bepalingen van § I, zijn de bezoldigingen die een verblijfhouder van een verdragsluitende Staat ontvangt uit een in de andere verdragsluitende Staat uitgeoefende bezoldigde betrekking enkel belastbaar in de eerstvermelde Staat indien:

a) de beneficiant in de anders Staat verblijft gedurende een of meer periodes die sarnen niet meer bedragen dan honderd driehonderd dagen van het beschouwde aanslagjaar ;

b) de bezoldigingen worden betaald door of in naam van een werkgever die geen verblijfhouder is van de andere Staat, en

c) de last van de bezoldigingen niet rechtstreeks gedragen wordt door een vaste inrichting of een vaste basis die de werkgever in de andere Staat bezit.

3. Niettegenstaande de vorenstaande bepalingen van dit artikel zijn de bezoldigingen wegens een aan boord van een internationaal verkeer geëxploiteerd schip of luchtvaartuig uitgeoefende bezoldigde betrekking belastbaar in de verdragsluitende Staat waar de zetel van werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

Artikel 16

Tantièmes, presentiegelden en andere gelijkaardige vergoedingen welke een verblijfhouder van een verdragsluitende Staat ontvangt in zijn hoedanigheid van lid van de beheerraad of van de raad van toezicht van een vennootschap, die verblijfhouder is van de andere verdragsluitende Staat, zijn belastbaar in die andere Staat.

Nochtans worden de normale bezoldigingen, die door een dergelijke vennootschap aan een lid van haar beheerraad of van haar raad van toezicht wegens de uitoefening van een dagelijkse bedrijvigheid worden toegekend, gelijkgesteld met bezoldigingen die verband houden met een bezoldigde betrekking in dienst van de vennootschap en die aan het in artikel 15 bepaalde regime zijn onderworpen.

Artikel 17

Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15, zijn de inkomsten welke de personen die zich beroepshalve bezighouden met vermaaklijkheden, zoals de schouwburg-, bioscoop-, radio- of televisieartiesten en de muzikanten, evenals de atleten, uit hun persoonlijke bedrijvigheid als dusdanig behalen, belastbaar in de verdragsluitende Staat waar die bedrijvigheid wordt uitgeoefend.

Artikel 18

Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19, § 1, zijn de pensioenen en andere gelijkaardige bezoldigingen, wegens een vroegere betrekking betaald aan een verblijfhouder van een verdragsluitende Staat, enkel in de Staat belastbaar.

Article 19

I. Les rémunérations, y compris les pensions, versées par un Etat contractant ou par l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique n'ayant pas la nationalité de l'autre Etat contractant, au titre de services rendus au premier Etat ou à cette subdivision ou collectivité dans l'exercice de fonctions de caractère public, ne sont imposables que dans ce premier Etat.

De même, les pensions payées en exécution de la législation sociale d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat..

2. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux: rémunérations ainsi qu'aux pensions non visées au § 1or, alinéa 2, versées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité commerciale ou industrielle exercée par un Etat contractant ou par l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20

1. Les rémunérations quelconques des professeurs qui séjournent temporairement dans un Etat contractant pour y enseigner, pendant une période n'excédant pas deux ans, dans une université ou dans une autre institution d'enseignement supérieur, ne sont imposables que dans l'autre Etat si les intéressés étaient des résidents de cet Etat avant le commencement de ladite période.

2. Les sommes qu'un étudiant, un apprenti ou un stagiaire qui est, ou qui était auparavant, un résident d'un Etat contractant et qui séjourne dans l'autre Etat contractant à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation, ne sont pas imposables dans cet autre Etat, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet autre Etat.

Article 21

Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant qui ne sont pas expressément mentionnés dans les articles précédents et qui proviennent de l'autre Etat contractant ne sont pas imposables dans cet autre Etat contractant, s'ils sont soumis à l'impôt dans le premier Etat..

Article 22

I. La fortune constituée par des biens immobiliers, tels qu'ils sont définis à l'article 6, § 2, est imposable dans l'Etat contractant où ces biens sont situés.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers faisant partie de l'actif d'un établissement stable d'une entreprise, ou par des biens mobiliers constitutifs d'une base fixe servant à l'exercice d'une profession libérale, est imposable dans l'Etat contractant où est situé l'établissement stable ou la base fixe,

3. Les navires et les aéronefs exploités en trafic international ainsi que les biens immobiliers ou mobiliers affectés à leur exploitation ne sont imposables que dans l'Etat contractant où est situé le siège de la direction effective de l'entreprise.

4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 23

1. Sans préjudice de l'application du § 6, lorsqu'un résident de la Suède reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux autres articles de la présente Convention, peuvent être imposés dans les deux Etats, il est déduit des impôts suédois sur les revenus et sur la fortune de ce résident un montant égal à l'impôt payé en Belgique conformément à cette Convention.

Pour l'application de cette disposition, les revenus recueillis par un résident de la Suède et soumis en Belgique au régime défini à l'article 10, § 2, alinéas 1er et 3, sont toujours considérés en Suède comme ayant subi l'impôt belge à concurrence du montant prévu audit article 10, § 2, alinéa 1er.

Artikel 19

1. Bezoldigingen, met inbegrip van pensioenen, door een verdragssluitende Staat of door een van zijn politieke onderverdelingen of lokale gerneenschappen, ofwel rechtstreeks ofwel uit door hen opgerichte fondsen, betaald aan een natuurlijke persoon die de nationaliteit van de andere verdragssluitende Staat niet bezit, wegens diensten bewezen aan de eerstvermelde Staat of aan die onderverdeling of gemeenschap in de uitoefening van openbare functies, zijn enkel in die eerstvermelde Staat belastbaar.

Zo ook zijn pensioenen, betaald in uitvoering van de sociale wetgeving van een verdragssluitende Staat, enkel in die Staat belastbaar.

2. De bepalingen van de artikelen 15, 16 en 18 zijn van toepassing op de bezoldigingen alsmede op de niet in § 1, lid 2, bedoelde pensioenen, betaald wegens diensten bewezen in het kader van een handels- of rijverheldsbedrijvigheid die door een verdragssluitende Staat of door een van zijn politieke onderverdelingen of lokale gemeenschappen wordt uitgeoefend.

Artikel 20

1. Om het even welke bezoldigingen van leraars die tijdelijk, gedurende een periode van ten hoogste twee jaar, in een verdragssluitende Staat verblijven om er les te geven aan een universiteit of aan een andere inrichting van hoger onderwijs, zijn enkel in die andere Staat belastbaar als de betrokkenen voor de aanvang van die periode verblijfhouder van die Staat waren.

2. De sommen welke een student, een leerling of een stagiair die verblijfhouder van een verdragssluitende Staat is of vroeger was en in de anders verdragssluitende Staat enkel verblijft om er zijn studies of zijn vorming voort te zetten, ontvangt om zijn onderhouds-, studie- of vormingskosten te dekken, zijn in die andere Staat niet belastbaar, op voorwaarde dat die sommen voortkomen van bulten die andere Staat gelegen bronnen.

Artikel 21

Bestanddelen van het inkomen van een verblijfhouder van een verdragssluitende Staat, die in de voorgaande artikelen niet uitdrukkelijk worden vermeld en uit de andere verdragssluitende Staat voortkomen, zijn in die andere verdragssluitende Staat niet belastbaar als zij in de eerstvermelde Staat aan de belasting zijn onderworpen.

Artikel 22

1. Verronen dat bestaat uit onroerende goederen, zoals die in artikel 6, § 2, zljn bepaald, is belastbaar in de verdragssluitende Staat waar die goederen zijn gelegen.

2. Vermogen dat bestaat uit roerende goederen die deel uitmaken van de activa van een vaste inrichting van een onderneming of uit roerende goederen die een vaste basis vormen welke dient voor de uitoefening van een vrij beroep, is belastbaar in de verdragssluitende Staat waar de vaste inrichting van de vaste basis is gelegen.

3. Scheepen en luchtvaartuigen in internationaal verkeer geëxploiteerd, alsmede de onroerende en roerende goederen die voor de exploitatie daarvan dienen, zijn enkel belastbaar in de verdragssluitende Staat waar de zetel van werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

4. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een verblijfhouder van een verdragssluitende Staat zijn enkel in die Staat belastbaar.

'Artikel 23

1. Onvermindert de toepassing van § 6, worden de Zweedse belastingen op de inkomsten en op het verronen van een verblijfhouder van Zweden verminderd met een bedrag gelijk aan de belasting die krachtens deze Overeenkomst in België werd betaald, wanneer de verblijfhouder inkomsten verwierft of een vermogen bezit die krachtens de andere artikelen van deze Overeenkomst in beide Staten mogen worden belast.

Voor de toepassing van deze bepaling worden de inkomsten die door een verblijfhouder van Zweden worden verkregen en in België aan het in artikel 10, § 2, ledens I en 3, bepaalde regime zijn onderworpen, in Zweden steeds geacht de Belgische belasting te hebben ondergaan ten behoeve van het in dat artikel 10, § 2, lid 1, vermelde bedrag.

Toutefois, la somme déduite ne peut excéder la fraction des impôts suédois sur le revenu et sur la fortune, calculés avant la déduction, correspondant respectivement aux revenus imposables en Belgique et aux éléments de la fortune qui ont produit ces revenus et qui peuvent être imposés en Belgique en vertu de l'article 22.

2. Lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux autres articles de la présente Convention, peuvent être imposés dans les deux Etats, ces revenus ou cette fortune sont exemptés d'impôt en Belgique, sous réserve des dispositions des §§ 5, 6 et 7.

3. Lorsqu'en vertu de la présente Convention, des éléments de revenu ou de fortune sont exemptés d'impôt dans les chef d'un résident d'un Etat contractant, cet Etat peut, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste du revenu ou de la fortune de ce résident, appliquer le même taux que si lesdits éléments de revenu ou de fortune n'avaient pas été exemptés.

4. Pour l'application du présent article, les revenus - à l'exclusion de ceux qui sont considérés comme des dividendes en vertu de l'article 10, § 3, dont des résidents d'un Etat contractant bénéficient ou sont censés bénéficier en leur qualité d'associés ou membres de sociétés de personnes ou groupements de personnes, sont traités dans cet Etat comme s'ils étaient des bénéfices provenant d'une entreprise exploitée par les associés ou membres eux-mêmes et pour leur propre compte.

5. Lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des revenus imposables en Suède en vertu des articles 10, § 2, alinéas 1er et 3, 11, §§ 2 et 6, et 12, § 5, la Belgique accorde sur l'impôt dont elle frappe les revenus de ce résident - sous réserve d'application du § 6 - une déduction tenant compte de l'impôt payé de ce chef en Suède. La somme ainsi déduite ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt belge, calculé avant la déduction, qui correspond aux revenus provenant de la Suède.

La Belgique appliquera cette disposition en déduisant la quotité forfaitaire d'impôt suédois au taux prévu par la législation belge, d'une part, de l'impôt des personnes physiques - non compris le précompte mobilier - afférent aux dividendes de sociétés résidentes de la Suède, soumis au régime prévu à l'article 10, § 2, alinéa 1er, et d'autre part, dudit impôt ou de l'impôt des sociétés - non compris le précompte mobilier - afférent aux intérêts et redevances provenant de la Suède et qui auraient été effectivement imposés dans cet Etat conformément aux articles 11, §§ 2 et 6, et 12, § 5. Dans la mesure où des répartitions de liquidation de sociétés résidentes de la Suède, soumises à l'impôt suédois prévu à l'article 10, § 2, alinéa 3, entraînent la constatation de plus-values soumises en Belgique à l'impôt des personnes physiques, le taux de cet impôt ne pourra excéder celui qui s'appliquerait à ces revenus en vertu de la législation belge, s'ils étaient imposables au titre de revenus professionnels réalisés et imposés à l'étranger.

6. Lorsqu'une société résidente d'un Etat contractant à la propriété d'actions ou parts d'une société résidente de l'autre Etat, les dividendes et répartitions de liquidation qui lui sont attribués par celle-ci et qui sont passibles de l'impôt de cet autre Etat conformément à sa législation nationale et à l'article 10, ~ 2, alinéas 1er et 3, seront exemptés dans le premier Etat des impôts visés à l'article 2, § 3, A-2 et B-1 et 6er, dans la mesure où cette exonération serait accordée si les deux sociétés étaient résidentes du même Etat..

Si la première société est résidente de la Belgique et a cu la propriété exclusive d'actions ou parts d'une société résidente de la Suède pendant toute la durée de l'exercice social de cette dernière société, elle sera également exonérée ou obtiendra le dégrèvement du précompte mobilier exigible, suivant la législation belge, sur le montant net des dividendes attribués à ces actions ou parts, à la condition d'en faire la demande par écrit au plus tard dans le délai prescrit pour la remise de sa déclaration annuelle, étant entendu que, lors de la redistribution à ses propres actionnaires de ces dividendes non soumis au précompte mobilier, ceux-ci ne pourront être déduits des dividendes distribués passibles du précompte

Nochtans mag het afgetrokken bedrag niet meer belopen dan het gedeelte van de voor de aftrek berekende Zweedse belastingen op het inkomen en het vermogen, dat onderschijnlijk overeenstemt met de in België belastbare inkomensten en met de vermogensbestanddelen die deze inkomensten hebben voortgebracht en die krachtens artikel 22 in België mogen worden belast.

2. Wanneer een verblijfhouder van België inkomensten ontvangt of vermogen bezit die, overeenkomstig de andere artikelen van deze Overeenkomst, in beide Staten mogen worden belast, zijn die inkomensten en dat vermogen in België van belasting vrijgesteld onder voorbehoud van de bepalingen van de §§ 5, 6 en 7.

3. Wanneer inkomen- of vermogensbestanddelen krachtens deze Overeenkomst van belasting zijn vrijgesteld in hoofd van een verblijfhouder van een Verdragsluitende Staat, mag die staat, voor de berekening van de belasting op het overige inkomen of vermogen van die verblijfhouder, hetzelfde tarief toepassen alsof de inkomen- of vermogensbestanddelen waarvan sprake niet waren vrijgesteld.

4. Voor de toepassing van dit artikel worden de inkomensten - met uitzondering van die welke krachtens artikel 10, § 3, als dividenden worden aangemerkt - die verblijfhouders van een Verdragsluitende Staat genieten of geacht worden te genieten in hun hoedanigheid van vennoot of lid van personenvennootschappen of personenverenigingen, in die Staat behandeld alsof het winsten waren uit een onderneming geëxploiteerd door de vennooten of leden zelf of voor hun eigen rekening.

5. Wanneer een verblijfhouder van België inkomensten ontvangt die krachtens de artikelen 10, § 2, ledens 1 en 3, II, §§ 2 en 6, en 12, § 5, in Zweden belastbaar zijn, verleent België - onder voorbehoud van toepassing van § 6 - op de belasting die de inkomensten van die verblijfhouder treft, een vermindering die rekening houdt met de ter zake van die inkomensten in Zweden betaalde belasting. Nochtans mag het aldus afgetrokken bedrag niet meer belopen dan het gedeelte van de voor de aftrek berekende Belgische belasting, dat met de inkomensten uit Zweden overeenstemt.

België zal deze bepaling toepassen door het voorafgaande gedeelte van Zweedse belasting tegen het door de Belgische wetgeving bepaalde tarief af te trekken, eensdeels, van de personenbelasting - de roerende voorheffing niet ingebegrepen - die verband houdt met de dividenden van vennootschappen, verblijfhouders van Zweden, onderworpen aan het in artikel 10, § 2, lid I, bepaalde regime en, anderdeels, van dezelfde belasting of van de vennootschapsbelasting - de roerende voorheffing niet ingebegrepen - die verband houdt met de interessen en royalty's afkomstig uit Zweden en welke in die Staat werkelijk zouden belast worden zijn overeenkomstig de artikelen II, §§ 2 en 6, en 12, § 5. In de mate dat liquidatie-uittrekkingen van vennootschappen, verblijfhouders van Zweden, die onderworpen zijn aan de Zweedse belasting bedoeld in artikel 10, § 2, lid 3, meerwaarden aan het licht doen komen die in België aan de personenbelasting zijn onderworpen, zal het tarief van deze belasting niet meer mogen belopen dan datgene dat op die inkomensten krachtens de Belgische wetgeving van toepassing zou zijn, indien bedoelde meerwaarden belastbaar waren als buitenlands behaalde bedrijfsinkomensten.

6. Wanneer een vennootschap, verblijfhouder van een verdragsluitende Staat, aandelen of delen van een vennootschap die verblijfhouder van de andere Staat is in eigendom bezit, zijn de dividenden en liquidatieuitkeringen die haar door laatstbedoelde vennootschap worden toegekend en die aan de belasting van die andere Staat zijn onderworpen overeenkomstig zijn nationale wetgeving en artikel 10, § 2, ledens 1 en 3, in de eerstvermelde Staat vrijgesteld van de belastingen bedoeld in artikel 2, § 3, A-2 en B-IO en 6er, in de mate dat vrijstelling zou worden verleend waren de twee vennootschappen verblijfhouder van dezelfde Staat geweest.

Indien de eerste vennootschap verblijfhouder van België is en aandelen of delen van een vennootschap, verblijfhouder van Zweden, gedurende het volledige boekjaar van deze laatste vennootschap in uitsluitende eigendom heeft bezeten, zal zij eveneens worden vrijgesteld of ontlasting verkrijgen van de roerende voorheffing die volgens de Belgische wetgeving is verschuldigd op het nettobedrag van de aan die aandelen of delen toegekende dividenden, indien zij zulks schriftelijk aanvraagt uiterlijk binnen de termijn waarin haar jaarlijkse aangifte moet worden ingediend, met dien verstande dat bij de herverdeling aan haar eigen aandeelhouders van deze niet aan de roerende voorheffing

mobilier. Cette disposition ne sera pas applicable lorsque la première société a opté pour l'imposition de ses bénéfices à l'impôt des personnes physiques.

7. Les impôts belges peuvent être établis sur des revenus dont l'imposition est attribuée à la Suède, dans la mesure où ces revenus n'ont pas été imposés en Suède parce qu'ils y ont été compensés avec des pertes qui ont également été déduites, pour un exercice quelconque, de revenus imposables en Belgique.

Article 24

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat se trouvant dans la même situation.

2. Le terme « nationaux » désigne :

- a) toutes les personnes physiques qui possèdent la nationalité d'un Etat contractant;
- b) toutes les personnes morales, sociétés de personnes et associations, constituées conformément à la législation en vigueur dans un Etat contractant.

3. Les apatrides ne sont soumis dans un Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet Etat se trouvant dans la même situation.

4. Les personnes physiques qui sont des résidents d'un Etat contractant et qui sont imposables dans l'autre Etat y bénéficient, pour l'assiette des impôts visés à l'article 2, des exemptions, abattements à la base, déductions ou autres avantages, qui sont accordés, en raison de leurs charges de famille, aux personnes physiques, ressortis antes de cet autre Etat, qui n'en sont pas des résidents.

Lorsqu'un résident de la Suède dispose d'une habitation en Belgique, il y est imposable comme le ressortissant belge qui n'est pas résident de la Belgique, sur un montant minimum de revenu égal à deux fois le revenu cadastral de cette habitation.

5. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable dans l'ensemble que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité. Cette disposition ne fait pas obstacle à ce que l'établissement stable d'une entreprise exploitée par une personne autre qu'une personne physique soit traité dans l'Etat où il est situé comme une entité fiscale imposable sur l'ensemble de ses revenus.

Par application de cette disposition:

a) les sociétés résidentes de la Belgique qui possèdent un établissement stable en Suède ne sont pas soumises dans cet Etat à l'impôt sur la fortune, aussi longtemps que cet impôt n'y sera pas perçu à charge des sociétés similaires, résidentes de la Suède;

b) les sociétés résidentes de la Suède qui possèdent un établissement stable en Belgique y sont assujetties, sur les bénéfices de leur établissement stable, au régime applicable aux sociétés étrangères similaires, mais le taux de l'impôt exigible sur ces bénéfices ne peut être supérieur au taux maximum (actuellement 36,75 p.c. en principal et additionnels) de l'impôt des sociétés applicable aux bénéfices des sociétés similaires résidentes de la Belgique.

6. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, ne sont soumises dans le premier Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujetties les autres entreprises de même nature de ce premier Etat.

7. Le terme « imposition » désigne dans le présent article les impôts de toute nature ou dénomination.

onderworpen dividenden, deze niet in mindering zullen mogen worden gebracht van de aan de roerende voorheffing onderworpen uitgekeerde dividenden. Deze bepaling zal niet van toepassing zijn wanneer de eerstvermelde vennootschap verkozen heeft dat haar winsten in de personenbelasting zouden worden belast.

7. Oe Belgische belastingen mogen worden gevestigd op inkomen waarvan de belastingheffing aan Zweden is toegekend, in de mate dat die inkomen in Zweden niet werden belast doordat zij er werden opgesloten door verliezen die, voor enig aanslagjaar, ook van in België belastbare inkomen werden afgetrokken.

Artikel 24

1. Onderdanen van een verdragsluitende Staat worden in de andere verdragsluitende Staat aan geen enkele aanslag of daarmee verband houdende verplichting onderworpen welke anders of zwaarder is dan die waaraan de onderdanen van deze andere Staat, die zich in dezelfde toestand bevinden, worden of zullen kunnen worden onderworpen.

2. Het woord « onderdanen » betekent:

- a) alle natuurlijke personen die de nationaliteit van een verdragsluitende Staat bezitten;
- b) alle rechtspersonen, personenvennootschappen en verenigingen opgericht volgens de in een verdragsluitende Staat geldende wetgeving.

3. Vaderlandlozen worden in een verdragsluitende Staat aan geen enkele aanslag of daarmee verband houdende verplichting onderworpen welke anders of zwaarder is dan die waaraan de onderdanen van die Staat, die zich in dezelfde toestand bevinden, worden of zullen kunnen worden onderworpen.

4. Natuurlijke personen die verblijfhouder van een Verdragsluitende Staat zijn en in de andere Staat belastbaar zijn, genieten aldaar, voor de vestiging van de in artikel 2 bedoelde belastingen, de vrijstellingen, basisverminderingen, aftrekkingen en andere voordelen die ter zake van hun gezinslasten worden verdeeld aan de natuurlijke personen, onderhorigen van deze andere Staat, die daarvan geen verblijfhouder zijn.

Wanneer een verblijfhouder van Zweeden in België over een woning beschikt, is hij daar belastbaar zoals de Belgische onderhorige die geen verblijfhouder van België is, op een inkomenbedrag van ten minste tweemaal het kadastral inkomen van die woning.

5. De aanslag van een vaste inrichting welke een onderneming van een verdragsluitende Staat in de andere verdragsluitende Staat bezit wordt in die andere Staat niet gevestigd op een, over het geheel genomen, minder gunstige manier dan de aanslag van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde bedrijvigheid uitoefenen. Deze bepaling belet niet dat de vaste inrichting van een onderneming door een ander dan een natuurlijke persoon geëxploiteerd in de Staat waar ze is gelegen wordt behandeld als een belastingsobject belastbaar op zijn gezamenlijke inkomen.

Bij toepassing van deze bepaling :

cr) zijn de vennootschappen die verblijfhouder van België zijn en in Zweden een vaste inrichting bezitten, in deze laatste Staat niet onderworpen aan de belasting op het vermogen zolang die belasting er niet wordt geheven ten laste van gelijkaardige vennootschappen die verblijfhouder van Zweden zijn;

b) zijn de vennootschappen die verblijfhouder van Zweden zijn en in België een vaste inrichting bezitten, aldaar ter zake van de winsten van hun vaste inrichting onderworpen aan het regime dat op gelijkaardige buitenlandse vennootschappen van toepassing is, maar het tarief van de op deze winsten verschuldigde belasting mag niet meer belopen dan het hoogste tarief (thans 36,75 t.h. in hoofdsom en opcentiemen) van de vennootschapsbelasting van toepassing op de winsten van gelijkaardige vennootschappen die verblijfhouder van België zijn.

6. Ondernemingen van een verdragsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk, rechtstreeks of onrechtstreeks, in het bezit is van of gecontroleerd wordt door een of meer verblijfhouwers van de andere verdragsluitende Staat, worden in de eerstvermelde Staat aan geen enkele aanslag of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan die waaraan andere ondernemingen van dezelfde aard van die eerstvermelde Staat worden of zullen kunnen worden onderworpen.

7. Het woord « aanslag » betekent in dit artikel de belastingen van alle aard of benaming.

Article 25

1. Lorsqu'un résident d'un Etat contractant estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par chacun des deux Etats entraînent ou entraîneront pour lui une double imposition non conforme à la présente Convention, il peut, sans préjudice des recours prévus par la législation nationale de ces Etats, adresser à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont il est un résident, une demande écrite et motivée de révision de cette imposition. Cette demande doit être présentée dans un délai de deux ans à compter de la notification ou de la perception il la source de la seconde imposition.

2. Cette autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'apporter une solution satisfaisante, de régler la question par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une double imposition non conforme il la Convention.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention.

4. En cas d'interprétation divergente d'une même notion par les législations de l'un et de l'autre Etat contractant, ces autorités peuvent, dans un esprit de reciprocité, arrêter une interprétation commune pour l'application de la présente Convention.

5. Les autorités compétentes des Etats contractants se concerteront au sujet des mesures administratives nécessaires à l'exécution des dispositions de la présente Convention et notamment au sujet des justifications à fournir par les résidents de chaque Etat pour bénéficier dans l'autre Etat des exemptions ou réductions d'impôts prévues à cette Convention.

6. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent aussi, de commun accord, appliquer les règles prévues à la présente Convention aux résidents d'un Etat tiers qui possèdent dans un Etat contractant un établissement stable dont certains revenus proviennent de l'autre Etat contractant; dans cette éventualité, les expressions « résident d'un Etat contractant », « entreprise d'un Etat contractant » et autres expressions similaires seront interprétées dans le sens de « établissement stable située dans un Etat contractant » et autres expressions similaires.

7. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents. Si des échanges de vues oraux semblent devoir faciliter cet accord, ils peuvent avoir lieu au sein d'une commission composée paritairemment de représentants des autorités compétentes des Etats contractants.

Article 26

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention et celles des lois internes des Etats contractants relatives aux impôts visés par la Convention, dans la mesure où l'imposition qu'elles prévoient est conforme à la Convention.

Tout renseignement ainsi échangé doit être tenu secret; il ne peut être communiqué, en dehors du contribuable ou de son mandataire, qu'aux personnes ou autorités chargées de l'établissement ou du recouvrement des impôts visés par la présente Convention, ainsi que des réclamations et recours y relatifs; il ne peut être utilisé ni directement ni indirectement à des fins, autres que l'établissement et le recouvrement desdits impôts.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :

a) de prendre des dispositions administratives dérogeant à sa propre législation ou à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;

b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa propre législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;

Artikel 25

1. Wanneer een verblijfhouder van een verdragsluitende Staat ordeert dat de door één of door elk van beide Staten genomen maatregelen voor hem een dubbele aanslag medebrengen of zullen medebrengen in strijd met deze Overeenkomst, kan hij, onvermindert de mogelijkheden tot verhaal waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, schriftelijk een gemotiveerd verzoek om herziening van deze aanslag richten tot de bevoegde autoriteit van de verdragsluitende Staat waarvan hij verblijfhouder is. Bedoeld verzoek moet worden ingediend binnen een termijn van twee jaar te rekenen van de betekening of van de inhouding aan de bron van de tweede aanslag.

2. Indien het verzoek haar gegrond lijkt en indien zij zelf niet in staat is voor een bevredigende oplossing te zorgen, spant die bevoegde autoriteit zich in om het geval door een minnelijke schikking met de bevoegde autoriteit van de andere verdragsluitende staat te regelen, ten einde een met de Overeenkomst strijdige dubbele belastingheffing te vermijden.

3. De bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende Staten spannen zich in om, door een minnelijke schikking, de moeilijkheden uit de weg te ruimen. De twijfels weg te nemen waartoe de interpretatie of de toepassing van de Overeenkomst aanleiding kunnen geven.

4. Ingeval eenzelfde begrip door de wetgevingen van de twee verdragsluitende Staten op een verschillende manier wordt uitgelegd, kunnen de bevoegde autoriteiten, in een geest van wederkerigheid, een gemeenschappelijke interpretatie voor de toepassing van deze Overeenkomst vastleggen.

5. De bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende Staten plegen overleg omtrent de administratieve maatregelen die voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst nodig zijn en met name omtrent de bewijzen die de verblijfhouders van elke Staat moeten voorleggen om in de andere Staat de bij deze Overeenkomst vastgestelde belastingvrijstellingen of -verminderingen te genieten.

6. De bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende Staten kunnen ook, in gezamenlijk overleg, de door deze Overeenkomst vastgestelde regelen toepassen op verblijfhouders van een derde Staat, die in een verdragsluitende Staat een vast inrichting bezitten waarvan sommige inkomsten uit de andere verdragsluitende Staat komen; in dat geval zullen de uitdrukkingen « verblijfhouder van een verdragsluitende Staat », « onderneming van een verdragsluitende Staat » en andere gelijkaardige uitdrukkingen worden uitgelegd in de betekenis van « in een verdragsluitende Staat gelegen vaste inrichting » en andere gelijkaardige uitdrukkingen,

7. De bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende Staten kunnen rechtstreeks met elkaar in verbinding treden om een akkoord te bereiken zoals aangeduid in de voorgaande paragrafen. Indien mondelinge gedachtenwisselingen schijnen te moeten bijdragen om dat akkoord te vergemakkelijken, kunnen zij plaatsvinden in de schoot van een commissie die paritair uit vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteiten der verdragsluitende Staten is samengesteld.

Artikel 26

1. De bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit welke nodig zijn voor de toepassing van de bepalingen van deze Overeenkomst en van die van de nationale wetgeving der verdragsluitende Staten met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, in de mate dat de aanslag waarin ze voorzien met de Overeenkomst strookt,

Elke aldus uitgewisselde inlichting moet geheim worden gehouden; builen de belastingplichtige en zijn gevoldmachtigde, mag zij slechts worden mededeeld aan de personen of autoriteiten belast met de vestiging of de invordering van de in deze Overeenkomst bedoelde belastingen alsmede met de betreffende bezwaarschriften en verhalen; zij mag rechtstreeks noch onrechtstreeks worden aangewend tot andere doeleinden dan de vestiging en de invordering van bedoelde belastingen.

2. De bepalingen van artikel 1 kunnen in geen geval worden uitgelegd als zouden zij een verdragsluitende Staat verplichten:

a) administratieve maatregelen te treffen die afwijken van zijn eigen wetgeving of van zijn administratieve praktijk of van die van de andere verdragsluitende Staat;

b) inlichtingen te verstrekken die niet zouden kunnen worden bekomen op grond van zijn eigen wetgeving of in het kader van zijn normale administratieve praktijk of van die van de andere verdragsluitende Staat;

c) de transmettre des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial, ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 27

1. Les Etats contractants s'engagent à se prêter mutuellement aide et assistance aux fins de re-ouvrir en principal, accroissements, additionnels, intérêts, frais et amendes sans caractère pénal, les impôts visés à l'article 2.

2. Sur requête motivée de l'autorité compétente d'un Etat contractant, l'autorité compétente de l'autre Etat contractant recouvre, suivant les dispositions légales et réglementaires applicables au recouvrement des impôts de ce dernier Etat, les créances fiscales visées au § 1 qui sont exigibles dans le premier Etat. Lesdites créations ne jouissent pas au sein d'un privilège dans l'Etat requis et ce n'est pas tenu d'appliquer des moyens d'exécution qui ne sont pas autorisés par les dispositions légales ou réglementaires de l'Etat requérant.

3. Les requêtes visées au § 2 sont appuyées d'une copie officielle des titres exécutoires, accompagnée, s'il échoue, d'une copie officielle des décisions en force de chose jugée.

4. Dans le cas où une requête visée aux §§ 2 et 3 concerne des nationaux de l'Etat requis, celui-ci n'est tenu de recouvrer que:

1° les impôts dont ces nationaux auraient été indûment exonérés dans l'Etat requérant en raison de l'existence de la présente Convention, ou

2° les impôts dus par ces nationaux, dans l'Etat requérant, pour la période pendant laquelle ils ont été des résidents de cet Etat.

5. L'article 26, § 1, alinéa 2, s'applique également à tout renseignement porté, en exécution du présent article, à la connaissance de l'autorité compétente de l'Etat requis.

Article 28

1. Les dispositions de la présente Convention ne limitent pas les droits et avantages que la législation de l'un quelconque des Etats contractants accorde en matière d'impôts visés à l'article 2.

2. Ces dispositions ne portent pas atteinte aux privilégiés fiscaux dont bénéficient les fonctionnaires diplomatiques ou consulaires en vertu soit des règles générales du droit des gens, soit des dispositions d'accords particuliers.

3. Lorsque, suivant les dispositions de la présente Convention, un résident d'un Etat contractant a droit à l'exonération ou à une réduction d'impôt dans l'autre Etat, cette exonération ou cette réduction n'est accordée aux successions indivises que dans la mesure où l'impôt se rapporte à la quote-part des éléments imposables qui est attribuable à des ayants droit résidents du premier Etat.

Article 29

1. La présente Convention sera ratifiée conformément aux prescriptions constitutionnelles respectives des Etats contractants. Les instruments de ratification seront échangés à Stockholm aussitôt que possible.

2. La présente Convention entrera en vigueur le quinzième jour suivant celui de l'échange des instruments de ratification et ses dispositions seront applicables:

l'aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année suivant celle au cours de laquelle les instruments de ratification auront été échangés;

2° aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables clôturées à partir du 31 décembre de l'année au cours de laquelle les instruments de ratification auront été échangés;

c) inlichtingen door te zenden die een handels-, nijverheids- of bedrijfsgeheim of een handelsprocedé aan het licht zouden doen : komen of waarvan de mededeling in strijd zou zijn met de openbare orde.

Artikel 27

1. De verdragsluitende Staten verbinden er zich toe aan elkaar wederzijds hulp en bijstand te verlenen voor de invordering van de hoofdsom, verhogingen, opcentiemen, interesses, lonkosten en boeten zonder strafrechtelijk karakter, van de in artikel 2 bedoelde belastingen.

2. Op met redenen omkleed verzoekschrift van de bevoegde autoriteit van een verdragsluitende Staat vordert de bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Staat, volgens de wettelijke en reglementaire bepalingen die voor de invordering van de belastingen van laatstgenoemde staat aan toepassing ZIJN, de in § 1 bedoelde belastingschuldborderingen in die in de eerstgenoemde Staat eisbaar zijn. Bedoelde schuldborderingen genieten geen enkel voorrecht in de aangezochte Staat en deze laatste is niet verplicht uitvoeringsmiddelen aan te wenden die niet toegelaten zijn door de wettelijke of reglementaire bepalingen van de verzoekende Staat.

3. De in § 2 bedoelde verzoekschriften worden gestaafd met een officieel afschrift van de uitvoerbaar verklaarde titels, eventueel vergezeld door een officieel afschrift van de beslissingen die kracht van gewijsde hebben verworven.

4. Ingeval een in de §§ 2 en 3 bedoeld verzoekschrift op onderdanen van de aangezochte Staat betrekking heeft, is deze laatste verplicht tot de invordering van:

1° de belastingen waarvan die onderdanen in de verzoekende Staat op grond van het bestaan van deze Overeenkomst ten onrechte zouden zijn vrijgesteld, of

2° de belastingen welke door die onderdanen in de verzoekende Staat verschuldigd zijn voor het tijdperk gedurende hetwelk zij verblijfhouder van die Staat waren.

5. Artikel 26, § 1, lid 2, is eveneens van toepassing op elke inlichting die, in uitvoering van dit artikel, ter kennis van de bevoegde autoriteit van de aangezochte Staat wordt gebracht,

Artikel 28

1. De bepalingen van deze Overeenkomst beperken de rechten en voordeelen niet die de wetgeving van een of andere van de verdragsluitende Staten verleent op het stuk van de in artikel 2 bedoelde belastingen.

2. Deze bepalingen doen geen afbreuk aan de fiscale voorrechten die de diplomatische of consulaire ambtenaren krachtens de algemene regelen van het volkenrecht of krachtens de bepalingen van bijzondere akkoorden genieten.

3. Wanneer een verblijfhouder van een Verdragsluitende Staat volgens de bepalingen van deze Overeenkomst recht heeft op belastingsvrijstelling of -vermindering in de andere Staat, wordt die vrijstelling of die vermindering aan de onverdeelde nalatenschappen slechts verleend in de mate dat de belasting verband houdt met het gedeelte van de belastbare bestanddelen, dat kan worden toegekend aan de rechthebbenden die verblijfhouder van de eerstgenoemde Staat zijn.

Artikel 29

1. Deze Overeenkomst zal volgens de respectieve grondwettelijke voorschriften van de verdragsluitende Staten worden bekrachtigd. De bekrachtigingsoorkonden zullen zo spoedig mogelijk te Stockholm worden uitgewisseld.

2. Deze Overeenkomst zal in werking treden op de vijftiende dag volgend op die van de uitwisseling der bekrachtigingsoorkonden en haar bepalingen zullen van toepassing zijn :

1° op de belasting bij de bron verschuldigd op de inkomenstoegekend of botaalbaar gesteld met ingang van 1 januari van het jaar volgend op dat waarin de bekrachtigingsoorkonden zullen worden uitgewisseld;

2° op de andere belastingen gevestigd op de inkomenstoegekend of botaalbaar gesteld met ingang van 31 december van het jaar tijdens hetwelk de bekrachtigingsoorkonden zullen worden uitgewisseld;

3e aux impôts suédois sur la fortune qui seront établis pour toute année d'imposition postérieure à celle au cours de laquelle les instruments de ratification auront été échangés.

3. Toutefois;

1° les dispositions des articles 10 et II s'appliqueront en Belgique aux impôts mentionnés à l'article 2, § 3-A et afférents à des revenus attribués à dater du 1er janvier 1963;

2° sans préjudice de l'application de l'article 8, § 5, 2°, de la Convention du 1er avril 1953 visée au § 5 du présent article, pour toute période antérieure à l'application de la présente Convention conformément au § 2 du présent article, les dispositions de l'article 23, § 1er, de la présente Convention s'appliqueront en Suède aux revenus soumis au régime prévu aux articles 10, § 2, alinéas 1 et 3, 11, §§ 2 et 6, et 12, § 5, de la présente Convention qui sont attribués à dater du 1er janvier 1963;

3° les dispositions faisant l'objet de l'article 23, § 5, alinéa 2, première phrase, et § 6, alinéa 1, s'appliqueront en Belgique aux revenus de toute période imposable donnant lieu, suivant le cas, à l'application de l'impôt des personnes physiques ou de l'impôt des sociétés;

4° les dispositions de l'article 24, § 5, s'appliqueront aux revenus et à la fortune de toute période imposable clôturée à partir du 31 décembre 1962;

5° en lieu et place du taux de 15 p.c., applicable suivant l'article 10, § 2, alinéa 1, b, de la présente Convention, aux revenus visés à cette disposition, le taux de 5 p.c. prévu à l'article 8, § 2, alinéa 3, de la Convention précitée du 1er avril 1953 restera applicable auxdits revenus qui seront attribués ou mis en paiement jusqu'à l'expiration de la cinquième année suivant celle au cours de laquelle les instruments de ratification auront été échangés; cependant, dans le cas où, pour un exercice d'imposition prenant cours avant l'expiration de ce délai, le taux en principal de l'impôt belge des sociétés visé à l'article 2, § 3-A, 2°, frappant les bénéfices affectés à la distribution de dividendes des sociétés résidentes de la Belgique atteindrait .40 p.c., le susdit taux de 15 p.c. deviendra applicable à partir du 1er janvier suivant le commencement dudit exercice.

4. Les dispositions de la Convention conclue entre la Belgique et la Suède, le 31 mai 1929, en vue d'éviter la double imposition des revenus des entreprises de navigation maritime, cesseront de s'appliquer pendant la durée d'application de l'article 8 de la présente Convention.

5. La convention entre la Belgique et la Suède tendant à éviter les deux impositions et à régler certaines autres questions en matière d'impôts sur les revenus et sur la fortune, signée à Stockholm, le 1er avril 1953, prendra fin et cessera de s'appliquer à tout impôt belge ou suédois afférent à une période pour laquelle la présente Convention sort ses effets à l'égard de cet impôt, conformément aux §§ 2 et 3 du présent article; les dispositions de la même Convention du 1er avril 1953 restent applicables aux impôts belges visés à l'article 2, § 3-A, de la présente Convention qui sont dus pour les périodes antérieures à la prise d'effets de celle-ci,

Article 30

La présente Convention restera indéfiniment en vigueur; mais chacun des Etats contractants pourra, jusqu'au 30 juin inclus de toute année civile à partir de la cinquième année à dater de celle de sa ratification, la dénoncer, par écrit et par la voie diplomatique, à l'autre Etat contractant. En cas de dénonciation avant le 1er juillet d'une telle année, la Convention s'appliquera pour la dernière fois :

1° aux Impôts dus à la source, sur les revenus normalement attribués ou mis en paiement au plus tard le 31 décembre de l'année de la dénonciation;

2° aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables clôturées normalement avant l'expiration de la même année;

3° aux Impôts suédois sur la fortune qui seront établis pour l'année d'imposition suivant immédiatement celle de la dénonciation.

3° op de Zweedse belastingen op het vermogen die zullen worden gevestigd voor elk aanslagjaar na dat tijdens hetwelk de bekrachtigingsoorlogen zullen worden uitgewisseld,

3. Nochtans ;

1° zullen de bepalingen van de artikelen 10 en 11 in België van toepassing zijn op de belastingen vermeld in artikel 2, § 3-A, die betrekking hebben op inkomen toegekend met ingang van 1 [januari] 1963;

2° zullen de bepalingen van artikel 23, § 1, van deze Overeenkomst, onverminderd de toepassing van artikel 8, § 5, 2°, van de in § 5 van onderhavig artikel bedoelde Overeenkomst van 1 april 1953 voor elk tijdsperiode dat de toepassing van onderhavige Overeenkomst volgens § 2 van dit artikel voorafgaat, in Zweden toepasselijk zijn op de inkomen onderworpen aan de regeling vastgesteld door de artikelen 10, § 2, leden 1 en 3, II, §§ 2 en 6, en 12, § 5, van deze Overeenkomst, die met ingang van 1 [januari] 1963 worden toegekend;

3° zullen de bepalingen die in artikel 23, § 5, lid 2, eerste volzin, en § 6, lid 1, zijn neergelegd, in België van toepassing zijn op de inkomen van elk belastbaar tijdsperiode dat, naar gelang van het geval, aanleiding geeft tot de toepassing van de personenbelasting of de vennootschapsbelasting;

4° zullen de bepalingen van artikel 24, § 5, van toepassing zijn op de inkomen en op het vermogen van elk tijdsperiode dat met ingang van 31 december 1962 wordt afgesloten;

5° zal in de plaats van het tarief van 15 t.h., dat krachtens artikel 10, § 2, lid 1, b, van deze Overeenkomst van toepassing is op de in die bepaling bedoelde inkomen, het tarief van 5 t.h. vastgesteld in artikel 8, § 2, lid 3, van de hierboven vermelde Overeenkomst van 1 april 1953, van toepassing blijven, op bedoelde inkomen die zullen worden toegekend of betaalbaar gesteld tot bij het verstrijken van het vijfde jaar na het waarin de bekrachtigingsoorkoden zullen worden uitgewisseld; ingevat echter, voor een aanslagjaar dat voor het verstrijken van die termijn een aanvang neemt, het tarief in hoofdsom van de in artikel 2, § 3-A, 2°, bedoelde Belgische vennootschapsbelasting op de winsten van de vennootschappen, verblijfshouders van België, die voor de uitkering van dividenden worden aangewend, 40 t.h. zou berelken, zal het hierboven vermelde tarief van 15 t.h. van toepassing zijn met ingang van 1 januari volgend op de aanvang van dat aanslagjaar.

4. De bepalingen van de Overeenkomst, op 31 mei 1929 tussen België en Zweden gesloten ten einde de dubbele belasting van de inkomen der zeescheepvaartondernemingen te vermijden, zullen ophouden van toepassing te zijn zolang artikel 8 van onderhavige Overeenkomst van toepassing is.

5. De Overeenkomst tussen België en Zweden tot voorkoming van de dubbele belastingen en tot regeling van zekere andere vragen inzake belastingen op de inkomen en op het vermogen, ondertekend te Stockholm op 1 april 1953, zal een einde nemen en ophouden van toepassing te zijn op elke Belgische of Zweedse belasting in verband met een tijdsperiode voor hetwelk onderhavige Overeenkomst ten aanzien van die belasting uitwerking heeft op grond van ~ 2 en 3 van dit artikel; de bepalingen van dezelfde Overeenkomst van 1 april 1953 blijven toepasselijk op de in artikel 2, § 3-A, van onderhavige Overeenkomst bedoelde Belgische belastingen welke verschuldigd zijn voor tijdsperioden die de uitwerking van laatstbedoelde Overeenkomst voorataan gaan.

Artikel 30

Deze Overeenkomst zal voor onbepaalde tijd van kracht blijven; maar ieder van de verdragsluitende Staten zal de schriftelijk en langs diplomatische weg bij de andere verdragsluitende Staat kunnen opzeggen uiterlijk op 30 juni van elk kalenderjaar vanaf het vijfde jaar, te rekenen van het jaar van de bekrachtiging. In geval van opzegging voor 1 [ull van zulk jaar zal de Overeenkomst voor de laatste maal van toepassing zijn :

1° op de belastingen verschuldigd bij de bron op de inkomen die uiterlijk op 31 december van het jaar van opzegging normaal worden toegekend of betaalbaar gesteld;

2° op de andere belastingen, gevestigd op de inkomen van belastbare tijdsperken die normaal voor het verstrijken van hetzelfde jaar worden afgesloten;

3° op de Zweedse belastingen op het vermogen die zullen worden gevestigd voor het aanslagjaar dat onmiddellijk op het jaar van opzegging volgt..

En tot ce quoi les Plénipotentiaires susmentionnés ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Bruxelles, le 2 juillet 1965, en double exemplaire, en langues française, néerlandaise et suédoise, les trois textes faisant également foi.

Pour la Belgique :
P.H. Spaak

Pour la Suède :
Stig Unger

(sous réserve de ratification avec l'assentiment du Riksdag)

Ten blyke waarvan de bovenvermelde Gevolmachtigden deze Overeenkomst hebben ondertekend en hierop hun zegel hebben angebracht.

Gedaan te Brussel, op 2 [uli 1965, in tweevoud, in de Nederlandse, Franse en Zweedse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.

Voor België :
P.H. Spaak

Voor Zweden :
Stig Unger

(vertaling) onder voorbehoud van bekraftiging
met de goedkeuring van de Riksdag)